

स. ग्रं. सं. ठाणे

विषय भाषा व्याकरण

सं. क्र. ६६

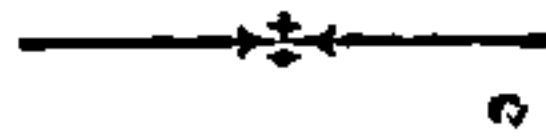
REFBK-0000341

REFBK-0000341

लेखक व प्रकाशक,

प्रवासी.

ह्या पुस्तकांसंबंधी सर्व हक्क पुस्तककर्त्याने आपणाकडेस ठेविले आहेत.

मुंबई:

“निर्णयसागर” छापखान्यांत छापिलें.

सन १९०६.

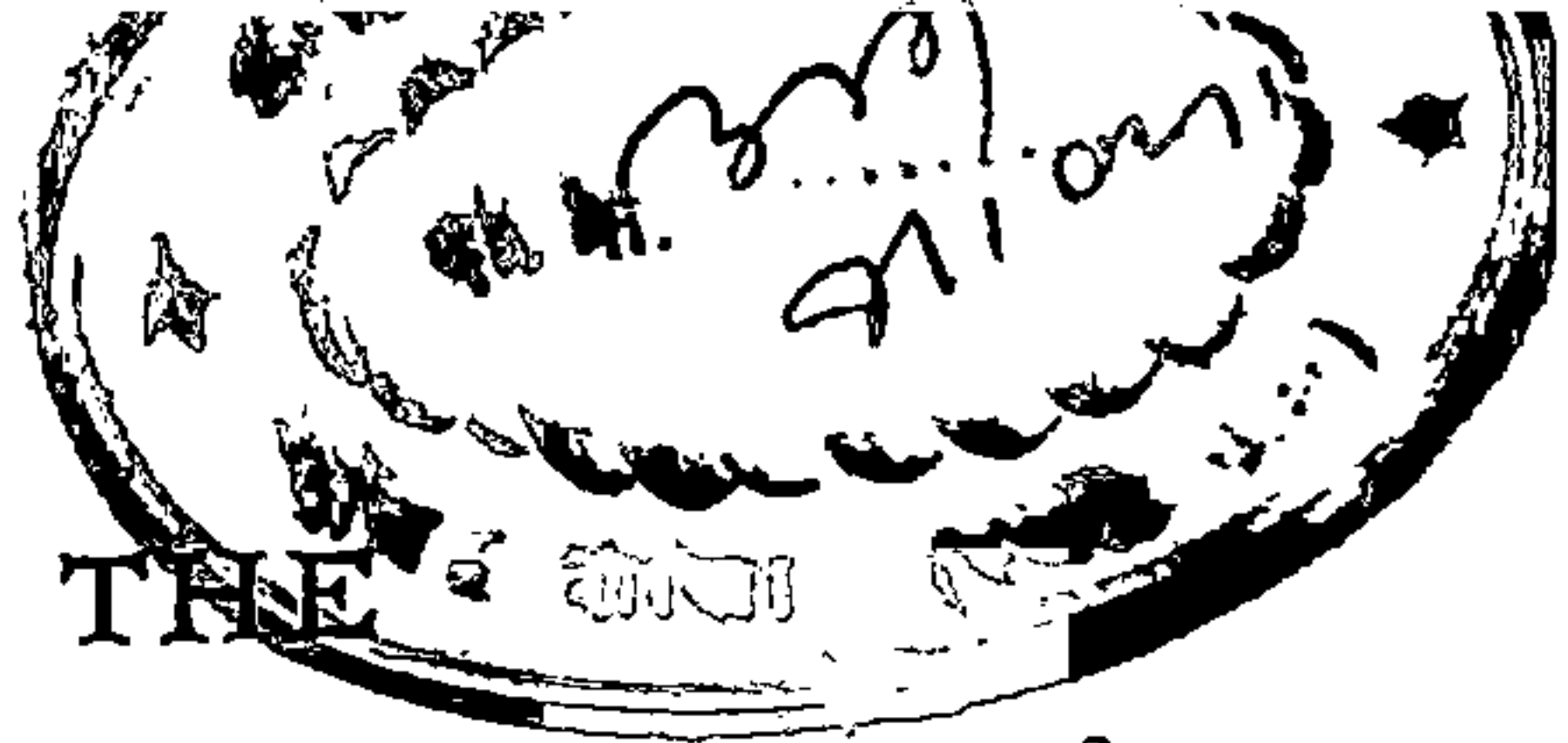
किंमत १२ आणे.

जपानी वर्णमाला.

मराठी	काताकान	हीरागान	मराठी	काताकान	हीरागान	मराठी	काताकान	हीरागान
आ	ア	あ	गे	ゲ	げ	ची	チ	ち
इ	イ	い	गो	ゴ	ご	खु	ツ	つ
उ	ウ	う	सा	サ	さ	ते	テ	て
ए	エ	え	शी	シ	し	तो	ト	ど
ओ	オ	お	सु	ス	す	दा	ダ	だ
का	カ	か	से	セ	せ	जि	ジ	ぢ
की	キ	き	सो	リ	そ	दखु	ヅ	づ
कु	ク	く	झा	ザ	ざ	दे	デ	で
के	ケ	け	जि	ジ	じ	दो	ド	ど
को	コ	こ	खु	ズ	ず	ना	ナ	な
गा	ガ	が	झे	ゼ	ぜ	नी	ニ	に
गी	ギ	ぎ	झो	ゾ	ぞ	उ	ヌ	ぬ
गु	グ	ぐ	ता	タ	た	ने	子	ね

जपानी वर्णमाला.

मराठी	काताकान	हीरागान	मराठी	काताकान	हीरागान	मराठी	काताकान	हीरागान
नो	ノ	の	पी	ピ	ぴ	यो	ヨ	よ
ऊ	ン	ん	पु	プ	ぷ	रा	ラ	ら
हा	ハ	は	वै	ペ	ぺ	सी	リ	り
ही	ヒ	ひ	फो	ホ	ほ	रु	ル	る
कु	フ	ふ	मा	マ	ま	रे	レ	れ
हे	ヘ	へ	मी	ミ	み	रो	ロ	ろ
हो	ホ	ほ	सु	ム	む	वा	ワ	わ
बा	バ	ば	मे	メ	め	वी	井	ゐ
बी	ビ	び	मो	モ	も	बु	ウ	う
बु	ブ	ぶ	या	ヤ	や	वे	エ	え
बे	ベ	べ	यी	イ	い	वो	ヲ	を
बो	ボ	ぼ	यु	ユ	ゆ			
पा	パ	ぱ	यै	エ	え			

JAPANESE TEACHER.

जपानी शिक्षक.

अपानी भाषा.

ज्या ठिकाणीं आमच्या पुस्तकांची इतिश्री असावयाची त्या ठिकाणीं जपानी पुस्तकांची अथश्री असते. त्यांच्या ओळी उभ्या असतात. पहिली ओळ उजवीकडून सुरू होते. पुस्तकें जीं लिहिलेलीं असतात, तीं बहुतकरून चिनी लिपी व दोन 'काताकान' अथवा "हिराकान" लिपींपैकीं एकादी लिपी अशा मिश्र लिपींत लिहिलेलीं असतात. नामें व क्रियापदें यांचें मूळ रूप लिहिण्याकडे चिनी लिपीचा उपयोग करितात. प्रत्यय आणि उपपदें लिहिण्याकडे "कान" लिपीचा उपयोग करितात. प्रत्येक चिनी अक्षराचा निरनिराळा उच्चार होतो. प्रत्येक शब्दावयवाचीं निरनिराळीं रूपें असतात.

जपानी भाषेंत क्रियापद कर्माच्या नंतर व वाक्यांच्या शेवटीं येतें. जपानी भाषेंत नामांला लिंगभेदानें किंवा संख्या-

भेदानें कोणताही संस्कार होत नाही. एखाद्या नामाचें स्त्रीलिंगी जें रूप तेंच पुल्लिंगी व तेंच नपुंसकलिंगी. एकवचनीं जें रूप तेंच द्विवचनीं व अनेकवचनीं. त्याचप्रमाणें जपानी भाषेंत क्रियापदांचीं प्रथम, द्वितीय व तृतीय पुरुषीं एकच रूपें असतात. बहुतेक सर्व शब्द स्वरान्त किंवा नकारान्त असतात. ज्याप्रमाणें आमची मराठी भाषा संस्कृत व प्राकृत ह्या दोन भाषांपासून झाली आहे, त्याप्रमाणें जपानी भाषा, पूर्वकाळच्या जपानीपासून व चिनी भाषेपासून. हल्लींचें रूप पावली आहे. बोलण्यामध्ये ह्या दोन भाषा जरी एकरूप पावल्या आहेत, तरी लिहिण्यामध्ये त्या आपलें भिन्नत्व राखून आहेत. आह्मांला ज्याप्रमाणें कांहीं नवीन शब्दाची गरज लागली ह्मणजे तो संस्कृत भाषेंतून घेतों, त्याप्रमाणें ते लोक चिनी भाषेंतून घेतात.

इ० स० ४०० च्या सुमारास जपानी लोक लिहिण्याची कला शिकले असें ह्मणतात. परंतु त्या काळचा विश्वसनीय इतिहास मिळत नाही.

आठव्या व नवव्या शतकाच्या अदमासाला “कान” नांवाची दुसरी एक लेखनपद्धती अमलांत आली. ह्या ‘कान’ लिपीमध्ये दोन भेद आहेत. एकाला “काताकान” अशी संज्ञा आहे, “कात” ह्मणजे “जोडीपैकीं एक” “करि” ह्मणजे “उसनवार घेणें” ‘न=नाम.’ हा त्या संपूर्ण शब्दाचा धात्वर्थ.

चिनी शब्दाच्या अर्धभागापासून उसनवार घेतलेले शब्दावयव असा त्याचा स्पष्टार्थ.

चीनदेशांत पुष्कळ वर्षे राहिलेल्या रिवोमाबा नांवाच्या एका गृहस्थानें ही लिपी प्रचारांत आणली असें ह्मणतात. त्यानंतर कोबोदायशी नांवाचा एक बौद्ध जति चीन देशा-मध्ये एकोणीस वर्षे राहिला होता. त्यानें “काताकान” लेखनपद्धतींतील ४७ अवयवांच्या धुळाक्षरांची एक कविता रचिली. दुसरी “हिरागान” नांवाची लेखनपद्धति. ही पद्धति इंग्लिश भाषेंत प्रचारांत असलेल्या रोमन लेखनपद्धतीच्या नमुन्यावर आहे. “हिर” शब्दावरून ‘सपाट, गुळगुळीत’ असा अर्थ-बोध होतो.

अंकसंख्या.

मराठींत एका अंकापासून विसांपर्यंत संख्या दाखविण्या-करितां वेगवेगळे शब्द योजिले आहेत. परंतु जपानी भाषेंत एकापासून दहांपर्यंत वेगवेगळे शब्द आहेत, आणि त्या-नंतरची संख्या “दहा व एक,” “दहा आणि दोन” ह्याप्रमाणें बोलावयाची जरूर असते. एकापासून दहांपर्यंत मोजण्या-करितां दोन प्रकारचे अंक आहेत; ज्यामधलें एक अंकाक्षर प्राचीन जपानी आहे, आणि दुसरें चिनी भाषेंतून योजिलें

आहे. पण जपानी अंक एकापासून दहांपर्यंतची अंकसंख्या मोजण्यामध्येच योजण्यांत आले आहेत, आणि दहानंतर ज्यास्त गणतीमध्ये चिनी भाषेमध्ये योजिलेले अंक व्यवहारांत आहेत. हे दोनी अंक एकच सारखे साधारण उपयोगामध्ये असल्याकारणाने येथे दिले आहेत—

मराठी. चिनी.

एक	= ईची.
दोन	= नी.
तीन	= सान.
चार	= शी.
पांच	= गो.
साहा	= रोकु.
सात	= शीची.
आठ	= हाची.
नऊ	= कु.
दहा	= जु.
अकरा	= जु ईची.
बारा	= जु नी.
तेरा	= जु सान.

मराठी. चिनी.

चौदा	= जु शी.
पंधरा	= जु गो.
सोळा	= जु रोकु.
सतरा	= जु शीची.
अठरा	= जु हाची.
एकोणीस	= जु कु.
वीस	= नी जु.
एकवीस	= नीजु ईची.
बावीस	= नीजु नी.
(आणि ह्याप्रमाणें पुढें:—)	
तीस	= सान जु.
चाळीस	= शी जु.
पन्नास	= गो जु.

मराठी.	चिनी.	मराठी.	चिनी.
साठ	= रोकु जु.	हजार	= सेन.
सत्तर	= शीची जु.	दोन हजार=नी सेन.	
ऐशीं	= हाची जु.	(आणि ज्यास्त संख्या.)	
नव्वद	= कुजु.	दाहा हजार=मान.	
शंभर	= ह्याकु.	लक्ष	= जुमान.
दोनशें	= नी ह्याकु.	दशलक्ष	= ह्याकु मान.
तीनशें	= सांब्याकु.	कोटी	= सेन मान.
(आणि ह्याप्रमाणें पुढें.)			

जपानी अंकउच्चार.

मराठी	जपानी.	मराठी	जपानी.
एक	= हीतोत्स.	सहा	= मुत्स.
दोन	= फुतात्स.	सात	= नानात्स.
तीन	= मीत्स.	आठ	= यात्स.
चार	= योत्स.	नउ	= कोकोनात्स.
पांच	= ईत्सुस.	दहा	= तोओ.

अंकसंख्या भाषेमध्यें उच्चारतां अनेक प्रसंगीं नांवामागें पण बोलण्यांत येते. उदाहरणार्थः—मीकानमीत्स=नारंगी तीन.

अनुक्रम.

पहिला = दाई ईची.

दुसरा = दाई नी.

तिसरा = दाई सान.

आणि ह्याप्रमाणें अनुक्रम

चवथा = दाई शी.

पांचवा = दाई गो.

साहावा = दाई रोकु.

दाखविण्याकरितां संख्येपुढें

“दाई” शब्द योजावा लागतो.

एक वेळा=ईची दो.

दोन वेळा=नी दो.

तीन वेळा=सान दो.

चार वेळा=यो ताबी.

पांच वेळा=गो ताबी.

सहा वेळा=रोकु ताबी.

सात वेळा=शीची ताबी.

आठ वेळा=हाची ताबी.

नउ वेळा=कु ताबी.

दहा वेळा=जु ताबी.

दुप्पट = नी बाई.

तिप्पट = सांम बाई.

चौपट = शी बाई.

पांचपट = गो बाई.

दहापट = जु बाई.

मराठीमध्ये जसे कित्येक पदार्थांच्या गणतीकरितां अंका-
सहित खास शब्द बोलले जातात. उदाहरणार्थ:-कांगदाचे
पांच ताव, शाईच्या दोन बाटल्या, घड्याळ नग तीन, मो-
ज्यांच्छ जोड एक वगैरे, त्याप्रमाणें जपानी भाषेमध्ये वेगवेगळे
शब्द वापरण्यांत येतात. जपानी भाषेमध्ये ही रूढी सहज

कठीण आहे. ह्या भाषेमध्ये प्रचारांत आलेलीं कित्येक वाक्यें त्यांच्या अर्थासहित येथें वर्णिलीं आहेत:—

मराठीमध्ये मानवी संख्या उच्चारतां आह्मी “जण” शब्द योजितों:—तीन जण, सातजण. त्याप्रमाणें जपानी भाषेमध्ये “नीन” शब्द योजिला आहे. जसें:—साननीन=तीनजण; सीची नीन—सातजण; नीनसोकु नी नीन—मजूर दोघेजण.

कपड्याचे ताके, पक्षी वगैरे यांची गणती करिते वेळीं “हीकी” शब्द योजितात. जसें:—रेशमी कापडाचा ताका एक= कीनु ईप पीकी (ईप—हीकी).

लंब, गोल पदार्थ, जसें बाटली, पेनसील, वृक्ष, वगैरे गणती “होन” शब्दाच्या मदतीनें करितात. जसें, कसानी होन—छत्री दोन नग; सोडासुई ईप. पो न—सोडावाटरची बाटली एक. रीक्षा (हातगाडी), पालूखी, वगैरे हातानें चालविण्याची वस्तू आणि काठी, मेणवत्ती, बंदुक, शस्त्र, भांडीं वगैरे मोजण्याच्या वेळीं संख्या दाखविणारे अंकासहित “चो” शब्द योजितात. जसें:—कुरुमासानचो—रीक्षा नग तीन, रोसोकु गोचो—मेणवत्ती नग पांच.

कागदाचे ताव, बशी, नाणें वगैरेकरितां “माई” शब्द योजितात. जसें—नीमाई; शीचीमाई वगैरे.

कीमोनो शीचीमाई—कपडे सात नग.

इमारतींच्या गणतीकरितां “केन” शब्द योजितात.

जसें; तेरा कु कुन=मंदिर नव.

ज्यांमध्ये प्रवाही पदार्थ भरून ठेवण्यांत येत असतात, जसें:—
प्याले, ग्लास, वगैरेंच्या गणनेकरितां “हाई” शब्द योजितात.

उदाहरणार्थ: कोपु ईपपाईनो मीझू—एक प्याला भरून पाणी.

ज्या वस्तूची जोड उपयोगांत येते, जसें:—बूट, मोजे
वगैरे, त्या शब्दामध्ये जोडीला अर्थ “सोकु शब्दाच्या मदतीने
खाखवितात, जसें:—कुत्सुशी सोकु—बुटाचे जोड चार.

वार.

सोमवार	=	गेत्सुयो बी.
मंगळवार	=	कवायो बी.
बुधवार	=	सुईयो बी.
बृहस्पतवार	=	मोकुयो बी.
शुक्रवार	=	कीनयो बी.
शनिवार	=	दोयो बी.
रविवार	=	नीचीयो बी; दोनताकु.

महिने.

जानेवारी	=	ईची गात्सु; शो गात्सु.
फेब्रुवारी	=	नी गात्सु.

महिने.

९

मार्च	=	सान गेत्सु.
एप्रिल	=	शी गेत्सु.
मे	=	गो गेत्सु.
जून	=	रोकु गेत्सु.
जुलै	=	शीची गेत्सु.
आगष्ट	=	हाची गेत्सु.
सपटेंबर	=	कु गेत्सु.
अक्टोबर	=	जु गेत्सु.
नवेंबर	=	जुईची गेत्सु.
डिसेंबर	=	जुनी गेत्सु.
एक महिना	=	हीतोत्सुकी; ईकका गेत्सु.
दोन महिने	=	फुतात्सुकी; नीका गेत्सु.
तीन महिने	=	मीत्सुकी; सानगा गेत्सु.
चार महिने	=	यौत्सुकी; शीका गेत्सु.
पांच महिने	=	ईत्सुत्सुकी; गोका गेत्सु.
सहा महिने	=	मुत्सुकी; रोकका गेत्सु.
सात महिने	=	नानात्सुकी; शीचीका गेत्सु.
आठ महिने	=	यात्सुकी; हाकका गेत्सु.
नऊ महिने	=	कोकोनोत्सुकी; कुकागेत्सु.
दहा महिने	=	तोत्सुकी; जीकका गेत्सु.

अकरा महिने = जुईककां गेत्सु.
 बारा महिने = जुनीका गेत्सु.

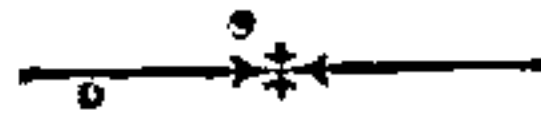

वेळ.

तास	=	जी.
अर्धा तास	=	हानजी.
मिनिट	=	पुन; फुन.
पळ	=	व्यो.
एक तास	=	ईचीजी.
दोन ,,	=	नीजी.
तीन तास	=	सानजी.
चार ,,	=	योजी.
पांच ,,	=	गोजी.
सहा ,,	=	रोकु जी.
सात ,,	=	शीची जी.
आठ ,,	=	हाची जी.
नउ ,,	=	कु जी.
दहा ,,	=	जु जी.
अकरा ,,	=	जुईची जी.
बारा ,,	=	जुनी जी.

साडेचार वाजतां = योजी हान.
साडेसात वाजतां = शीचीजी हान.

तासासहित घडीपळें खालीं लिहिल्याप्रमाणें बोलतात.
तीनतास आणि चाळिस मिनिटें ज्यास्त=सानजी शीजु पुन सुगी.
साहा वाजून दहा मिनिटें जास्त. =रोकुजी नीजु पुन सुगी.
चारामध्ये दहा कमी. =योजी जु पुनमाए.
दहामध्ये पंचवीस कमी. =जुजी नीजु गोफुनमाए.

ऋतु.

वसंत ऋतु	=	हारू.
ग्रीष्म ”	=	नात्सू.
वर्षा ”	=	आकी.
शरद ”	=	फुयु.

सृष्टिसंबंधीं.

ईश्वर	=	कामी (ओकामिसान).
हवा	=	कुकी.
चंद्र	=	त्सुकी; ओत्सुकीसामा.

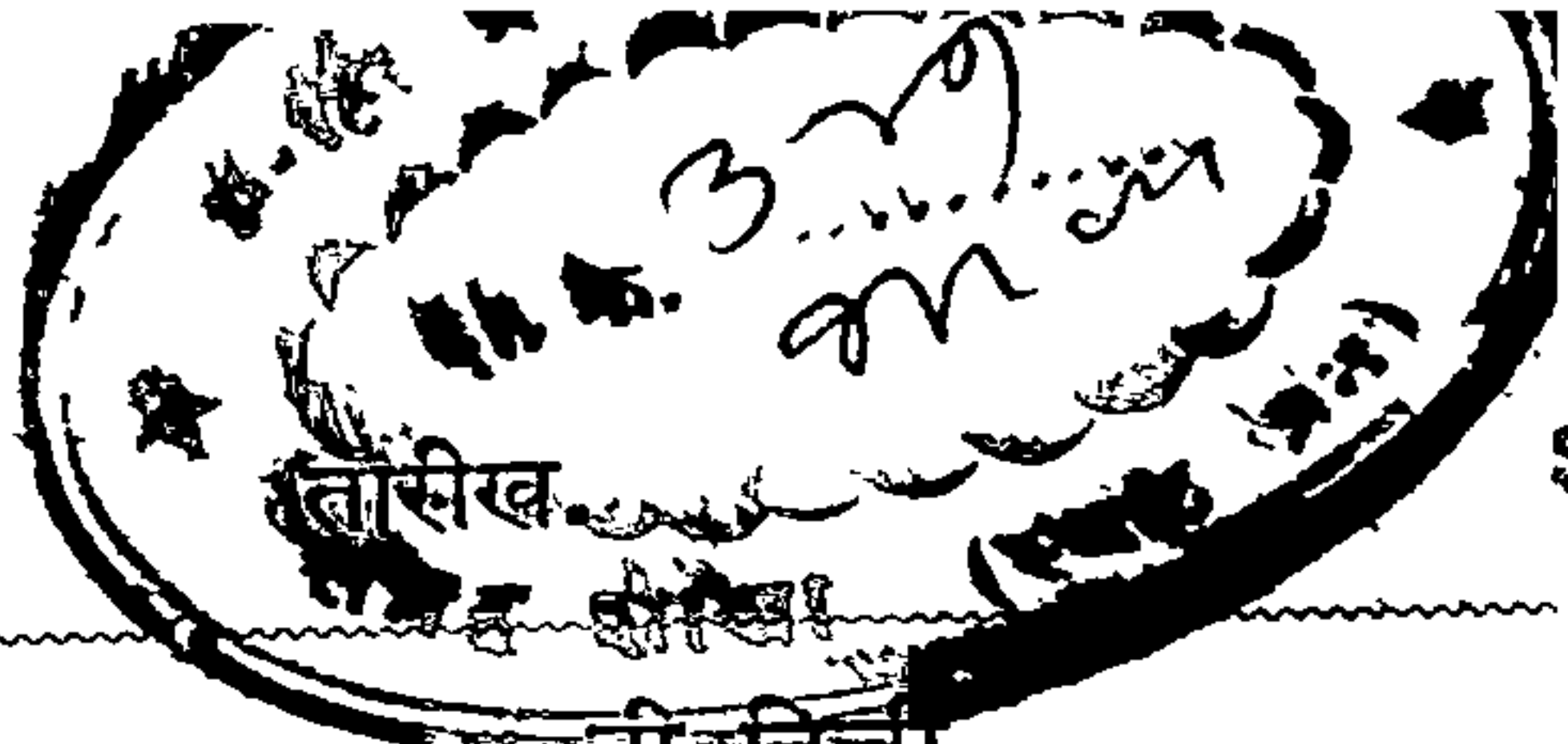
पौर्णिमा	=	मान गेत्सु.
चांदरात	=	मीकाझुकी.
सूर्य	=	ओ तेनतोसामा; ही.
सूर्योदय	=	ही-नो-दे.
सूर्यास्त	=	ही-नो ईरी.
आकाश	=	सोरा.
तारे	=	होशी.
नक्षत्र	=	वाकुसेई.
ढग	=	कुमो.
ऋतू	=	तेनकी.
वर्षा	=	आमे.
सर	=	नीवाका आमे.
धुकें	=	कीरी.
पृथ्वी	=	सेकाई.
भूमि	=	ची.
पारा	=	काझे.
अग्नि	=	ही.
ज्वाळा	=	होनो.
गारा	=	हीयो.
बरफ (snow)	=	युकी.
तुफान	=	आराशी.

गर्जना	=	कामीनारी.
बीज	=	ईनाबीकारी.
धरणीकंप	=	जीसीन.
जमीन	=	जीमन.
खडक	=	ईवा.
रेती	=	सुना.
चिखल	=	दोरो.
भरती	=	मीचीशिओ.
ओहोट	=	हीकी शिओ.

दिवस.

आज	=	कौयो; कोननिची.
उद्यां	=	आशिता; मीयोनिची.
परवां	=	आसात्ते; मीयोगो निची.
काल	=	कीनो; साकुजीत्सु.
गेल्यापरवांदिवशीं	=	ओतोतोई; ईस्साकुजीत्सु.
आज सकाळीं	=	केसा; कोनचो.
उद्या सकाळीं	=	मीयो आसा.
आज रात्रीं	=	कोमवां.
काल रात्रीं	=	साकु वान.

उद्यां रात्री	=	मीयो बान.
दररोज	=	माईनीची.
अंतरा अंतरानें	=	काकुजीत्सु.
ह्या महिन्यांत	=	काँगेत्सु.
पुढल्या महिन्यांत	=	राईगेत्सु.
गेल्या महिन्यांत	=	सेनगेत्सु.
पुढल्या महिन्यांत	=	सेनसेन गेत्सु.
सकाळीं	=	आसा; हीरूमा.
दोनप्रहरीं	=	ओहीरू.
दोनप्रहरांनंतर	=	हीरूकारा.
चारप्रहर	=	बान.
रात्र	=	योरू.
मध्यरात्र	=	योनाका.
दिवसा	=	हीरूमा.
सणाचा दिवस	=	साईजीत्सु.
नवें वर्ष	=	शीन नेन.
महिना	=	गात्सु; त्सुकी.
दिवस	=	नीची.
आठवडा	=	ईस्यु.
पंधरवडा	=	नीईस्यु.
एक दिवस	=	ईची निची.

दोन दिवस	=	नी निची.
पांच ,,	=	गो निची.
सहा ,,	=	रोकु निची.
सात ,,	=	शीची निची.
आठ दिवस	=	हाची निची.
नव दिवस	=	कु निची.

तारीख.

पहिली	तारीख	=	त्सुईताची.
दुसरी	,,	=	फुत्सुका.
तिसरी	,,	=	मीका.
चौथी	,,	=	योका.
पांचवी	,,	=	ईत्सुका.
साहावी	,,	=	मुईका.
सातवी	,,	=	नानुका.
आठवी	,,	=	योका.
नववी	,,	=	कोकानोका.
दहावी	,,	=	तो ओका.
अकरावी	,,	=	जु ईचीनिची.
बारावी	,,	=	जु नीनिची.

त्रेरावी	,,	=	जु साननिची.
चौदावी	,,	=	जु योक्का.
पंधरावी	,,	=	जु गोनिची.
सोळावी	,,	=	जु रोकुनिची.
सतरावी	,,	=	जु शीचीनिची.
अठरावी	,,	=	जु हाचीनिची.
एकुणिसावी	,,	=	जु कुनीची.
विसावी	,,	=	हात्सुका; (वीस दिवस= निजु निची.)
एकविसावी	,,	=	निजु ईचीनिची.
बेविसावी	,,	=	निजु नीनिची.
तेविसावी	,,	=	निजु साननिची.
चोविसावी	,,	=	निजु योक्का.
पंचविसावी	,,	=	निजु गोनीची.
सव्विसावी	,,	=	निजु रोकुनीची.
सत्ताविसावी	,,	=	निजु शीचीनिची.
अठाविसावी	,,	=	निजु हाचीनिची.
एकुणतिसावी	,,	=	निजु कुनिची.
तिसावी	,,	=	सानजु निची.
एकतिसावी	,,	=	मिसोका (एकतीस दि- वस=सानजु ईचिनची).

जातीसंबंधी.

जपानी भाषेंत स्त्री आणि पुरुष जातीमधील अंतर स्पष्टपणें दाखविणें कठिण आहे. मात्र अमुक शब्द स्त्री अथवा पुरुष जातीकरितां योजिला आहे हें त्यांच्या त्यांच्या वर्गावरून माहिती करून घ्यावी लागते.

उदाहरणार्थ, उमा=घोडा अथवा घोडी. कोदोमो=मुलगा अथवा मुलगी. तोरी=कोंबडी अथवा कोंबडा.

जपानी भाषेंत नामाला लिंगभेदानें किंवा संख्याभेदानें कोणताही संस्कार होत नाही. एखाद्या नामाचें स्त्रीलिंगी जें तेंच पुल्लिंगी व तेंच नपुंसकलिंगी. एकवचनी जें रूप तेंच द्विवचनी व अनेकवचनी: उदाहरणः—

जपानी.		मराठी.
ओतोको	=	पुरुष.
मुसोको	=	मुलगा.
ओना	=	स्त्री.
मुसमी	=	मुलगी.

जेथें पुरुष आणि स्त्री जाती खास दर्शवावयाची जरूर असते तेथें पुरुष जातीला “ओ” अथवा “ओन” आणि स्त्री जातीला “मे” प्रत्यय नांवापुढें लावतात.

उदाहरण.

ओनतोरी = कोंबडा.

मेनतोरी = कोंबडी.

ओउशी = बैल (वृषभ).

मेउशी = गाय.

वेळ=तोकी.

वर्ष. = नेन.

एक वर्ष = ईचीनेन.

दोन वर्ष = नीनेन.

ह्या वर्षी = कोननेन; कोतोशी.

पुढल्या वर्षी = राईनेन.

गतवर्षी = साकुनेन; कयोनेन.

येत्या सालीं = ईस्साकुनेन; ओतोतोसी.

मानार्थी योजिलेले शब्द.

ओ—मानार्थी बोलण्यामध्यें क्रियापदाच्या रूपाला “मास्” प्रत्यय लावितात. तसेंच नामापुढें ओ आणि गो प्रत्यय लाविला असतां त्या नामाला मानार्थी बोलणें समजतात. ऐकणाऱ्याच्या वस्तूविषयीं बोलतां त्या वस्तूच्या नांवापुढें ओ शब्द

घालितात. जसें “ओताकु=तुमचें घर; ओईनु=तुमचा कुतरा; ह्याप्रमाणें बोलणार गृहस्थ खुद्द ज्याच्याशीं बोलत आहे त्याचें घर व कुतऱ्याकडे माननीय दृष्टीनें पाहत आहे असें तो दाखवितो.

तसेंच वाक्य आरंभतांना ओ शब्द मानार्थी योजितात. जसें ओ मीसे नासाई=दाखवाल का? ओ मात्सी नाई=उभे राहाल का? तसेंच विशेषणाला पण ओ प्रत्यय मानार्थी लाविला जातो. जसें:—आनाता ओवाकाई क्लारा=तुम्ही तरुण आहां हणून.

‘गो’—चिनी भाषेतून घेतलेल्या शब्दालाच लागतो. जसें ‘गोझेन’=आहार.

‘सान’—इंग्रजीमध्ये “मिस्तर” “मिसीस” “मिस” वगैरे शब्द मानार्थी नांवांच्या पूर्वी योजण्यांत येतो. तसें जपानी भाषेमध्ये सान शब्द प्रचारामध्ये आहे. इंग्रजीमध्ये मिस्तर, मिसीस नांवापूर्वी योजितात, परंतु जपानी भाषेमध्ये सान शब्द नांवाच्या शेवटीं लावतात. जसें मि० गोविंद=गोविंद सान. मि० ईवाता=ईवाता सान, वगैरे.

स्त्रियांच्या नांवापूर्वी ओ आणि शेवटीं ‘सान’ शब्द योजितात. जसें “ओ तोयों सान” “ओ कीको सान;” “ओ आनंदीबाई सान, ओ रूखमाबाई सान”.

विशेष भावार्थी “सान” च्या जागीं सामां शब्द योजिला

जातो. जसे:—आरचर सामा=मि० आरचर; दानासामा=शेठ-साहेब.

ह्याशिवाय कित्येक क्रियापदांचीं दोन निरनिराळीं रूपें होतात. चालू मानार्थीं योजिलेलें आणि नम्रता दर्शविणारें:—
साधारणरूप. भावार्थीं योजिलेलें रूप. नम्रता दाख०रूप.

देणें=याखू	कुदासाखू; त्रामाउ	आगेखू.
जाणें=ईकु	ओईदे नासाखू	मायखू.
सांगणें=ईयु	ओस शाखू	मोसू.

किरकोळ शब्द.

मराठी.		जपानी.
मुलगा	=	कादोमो.
पुस्तक	=	होन.
पेटी	=	हाको.
काम	=	शींगोतो.
छतरी	=	कासा.
प्याला	=	चावान.
पत्र	=	तेगामी.
पैसे	=	काने; कीन.
सर्वनाम	=	दाई मेईशी.

मी	=	वाताकुशी.
सेवक	=	तेमाय.
तूं	=	आनाता.
आही	=	वाताकुशी दोमो; वाताशी दोमो.
तुही	=	आनाता दोमो; ओमाय गाता.
मला	=	वाताकुशीनी. वाताशीनी.
माझें	=	वाताकुशीनो. वाताशीनो.
आह्मांला	=	वाताकुशी दोमोनी; वाताशी दोमोनी.
आमचें	=	वाताकुशी दोमोनो; वाताशी दोमोनो.
तुला	=	आनातीनी.
तुझें	=	आनातानो.
तुह्मांला	=	आनाता दोमोनी.
तुमचें	=	आनाता दोमोनो.
त्याला	=	आनोशतोनी; सोरेनी.
त्यांचे	=	आनोशतोनो; सोरेनो.
हा मनुष्य (पुरुष जाति)	=	कोनो हीतो.
हे मनुष्य (स्त्री जाति)	=	कोनो ओन्ना.
कोण	=	दोनाता; दारे.
लिहिणें	=	काकु.
लिहा	=	काकेते.
वांचणें	=	योमु.

घेणें	=	तोरु.
करणें	=	सुरु; देकीरु.
विकणें	=	उरु.
हो	=	हे.
नाहीं	=	ईये; या.
श्वेत	=	शीरोई.
काळा	=	कुरो.
रुंद	०/१	हीरोई.
लांब	=	नांगाई.
वाईट	०	वारुई.
फकड	=	रीपपा.
फार उत्तम	=	ईचिबान योई.
उत्तम	=	ईई; योई.
देदीप्यमान	=	हीकारु.
अंधक	=	युसुई.
गहिरा	=	कोई.
जांभळा	=	मुरासाकी.
हिरवा	=	मींदोरी.
भगवा	=	नेझूमी ईरो
निळा	=	आवो, आवोई.

मराठी.	जपानी.	मराठी.	जपानी.
पिंवळा	= कीईरो.	बेचप	= माझूई.
गुलाबी	= बारानो ईरो.	अपक्व	= जुकुसेनु.
लाल	= आकाई.	पक्व	= जुकुशीता.
अरुंद	= सिमाई.	शाहाणा	= काशीकोई.
स्वल्प	= मिजीकाई.	मूर्ख	= बाका.
लांब	= ताकाई.	मायाळू	= शीनसेत्सु.
नीच	= ही कुई.	छालकी	= फुशीनसेत्सु.
त्रिकोणाकार	= सानकाकु.	प्रामाणिक	= शोओजीकी.
समचौरस	= शीकाकु.	अप्रामाणिक	= फुशो ओजीकी.
कांहींसा	= स्कोश.	विद्वान्	= जोझना.
फार	= थकसां.	बुटका	= सेईना हीकुई.
अधिक	= भोत्तो.	मोठी	= ओकी.
पुष्कळ	= जूबन; तानतो.	लहान	= चीसाई.
दुर्बल	= योवाई.	नवीन	= अताराशी; शीन.
प्रबल	= त्सुयोई.	जुनाट	= कुरई.
आंबट.	= सुई.	सत्य	= होनतो.
गोड	= आमाई.	खोटे	= उसो.
तिखट	= काराई.	स्वस्त	= यासुई.
कडु	= निगाई.	महाग	= ताकाई.
स्वादिष्ट	= आमाई.	स्वस्थ	= यासुई.

कठीण = मुझकाशी.
 सुंदर = किरैई; उत्सुकुसी;
 भेपपीन.
 कुरूप = मीगुरुशीई;
 कितानाई; मिनिकुई.
 सुघड = किरैई.
 मलीण = कितानाई.
 उजवा = मीगीं.
 डावा = हिदारी.
 सरळ = मासुगु.
 सभ्य = तेई नेई.
 असभ्य = शीतसुरेई;
 रीयोगवाई.
 वाचाळ = निगी याकी.
 गरीब = बीमवो.
 श्रीमंत = खाने मोची.
 आजारी = बयोकी.
 आरोग्य = तासशान.
 मत्सर = याकी मोची.
 लंगडा = चीम्वा; बीकको
 आशीनाई.

पंगु = तेनाई.
 आंधळा = मेकुरा.
 बहीरा = त्सुनबो.
 एकला = सामोशी.
 नसीबवंत = अननोयोई.
 दुर्भागी = अननो वाराई.
 पुढील = ओमोतेनो.
 मागील = उरानो.
 नेश = हादाका.
 हंसण्यासारिखें = ओकाशीई.
 बोलणें = ईयु.
 रडणें = नाकु.
 खरबरीत = आराई.
 विचित्र = कीताइ.
 गुप्त = हिमीत्सु.
 हसणें = वाराउ.
 मरणें = शीनेरु.
 बोलावणें = योबु.
 निजणें = नेरु.
 जागृत = सामेरु; ओकीरु.
 क्रोधाविष्ट होणें = ओकोरु.

भेटणें	= आउ.	कसें	=ईकांगा; दो.
मारणें	= उतसु; थाताकु.	कशासाठीं	=नाझे.
खेळणें	=तावामुरेरु;आसोबुं.	किती	=दोनोकुराई; ईकुरा.
मारणें	= कोठेसुं.	उलट	= साका सामा.
सहनशीलता	= कोराएरु.	बरोबर	= दोफु.
फाडणें	= साकु.	खचीत	= ताशीकानी.
वाजविणें	= हीकु; फुकु.	त्वरित	= जीकीनि; ह्याकु.
गाणें	= उताउ.	कौठें	= दोको; दोकोनी.
भुलणें	= आयामात्सु.	कवचित	= मेत्तानी.
कापणें	= कीरु.	केव्हांच	= मो; मोहाया.
ठेवणें	= तामोत्सु.	हळू हळू	= निची होडो.
अटक	= तोमेते.	पुढें	= सेन दात्ते.
केव्हां	= ईत्सु.	केव्हांच	= सुदेनी.
तेथें	= आची; आचीरां; सोको; सोकोनी.	जेव्हां	= तोकी.
प्रथम	= साकीनी.	हल्लीं	= थादाईमा.
मार्गे	= आतो.	वारंवार	= ताबी ताबी.
मागुन	= आतोकारा.	कितीएक	= काझु काझु.
वरती	= उएनी.	असें, ह्या प्रमाणें	=सो; सायोनी.
खालीं	= स्तानी.	अत्यंत	= अमारी.
थोडें	= चोत्तो.	मात्र	= बाक्कारी.
		जरूर	= कीतो.

पुरतें	=	ज्युबन.	गुपचूप	=	दामात्ते.
फार	=	मोतो.	रोज रोज	=	निचीनिची.
जरा	=	स्कोशी.	रंगरंगीन	=	ईरो ईरो.
फार	=	थकसां; थाईसो.	धमधम	=	पॉन पॉन.
अजून नाहीं	=	मादा.	टपक टपक	=	पारा पारा.
हो	=	हे.	पण	=	शकाशी नागारा
नाहीं	=	ईये.		=	केरेदेमो.
उलट	=	काएत्ते.	पहा	=	मा.

खाण्यापिण्याचे पदार्थ=सोकु मोप्सू.

भोजन	=	ताबेमोनो.	गव्हांचें पीठ	=	उदोनको.
तांदूळ	=	कोमे.	तांदळाचें पीठ	=	कोमेनो को.
भात	=	गोश्तेन; मेशी.	बीफ	=	गीयु निकु.
पाव चपाती	=	पान.	रोस्टबीफ	=	याईता गीयुनीकु.
भाजलेला पाव	=	याकीपान.	चिझ (चक्कादही)	=	चिझु.
केक	=	कवाशी.	शेव	=	उदोन.
बिसकूट	=	बिसूकी.	मासळी	=	साकाना.
लोणी	=	बाता.	बीफस्टिक	=	बिफुतेकी.
पीठ	=	को; कोना.	कोंबडी	=	तोरी.
गहू	=	कोमुगी.			

अंडें	= तामागो.	साखर	= सातो.
तेल, तूप	= अबुरा.	चहा	= ओचा.

शाकभाजी=यासाई.

गाजर	= निनजीन.	विलायती वांगें	= आकानासु.
काबेज	= क्याबेजी; बोतनना.	वांगें	= नासु.
कांकडी	= कयुरी.	सलगम	= काबु.
बटाटे	= ईमो.	वोटिंगे	= एनदोमामे.
रताळें	= सत्सुमा ईमो.	डाळ	= मामे.
दूधभोपळा	= हियोतान; फुकुबी.	सालीद	= चीसा.
भोपळा	= काबोचा.	मुळा	= दाईकोन.

फळफळादी=फुदामोनो.

सफरचंद	= रींगो.	संत्रें	= नानकीन मीकान.
एप्रीकोट	= आनझू.	पीच	= मोमो.
चेरी	= साकु रामबो.	पेरू	= नाशी.
चेस्टनट	= कुरी.	चिबुड	= माकुवायुरी.
डाळिंब	= झाकुरो.	कलिंगड	= सियुकवा.
द्राक्ष	= बुदो.	केळीं	= बनाना.
नारिंग	= मीकान.	अंजिर	= ईचीजीकु.

खाबेरी	=	ईचीगो.
सेतुर	=	कुवा; कोझ.
लिंबू	=	युझ.
नारळ	=	याशी.

बदाम	=	बोतानकयो.
खिसमिस	=	होसीबुदो.
अक्रोड	=	कुरुमी.

मसाले=याकुमी.

लोणचें	=	त्सुकेमोनो.	आलें	=	शोगा.
मीठ	=	शो.ओ.	दालचिनी	=	निककेई.
मोहरी, राई	=	काराशी.	लवंग	=	चोजी.
मिरीं	=	तोगाराशी.	सॉस	=	सोसु.
लसूण	=	नीननीकु.	सिरका	=	सु.
कांदे	=	नेगी.			

पिणें=नोमिमोनो.

पाणी	=	मीझ.	चहा	=	ओचा.
पिण्याचें पाणी	=	नोमीमीझ.	काफी	=	कोही.
(पिण्याचें) गरम पाणी	=	ओ सायु.	दूध	=	चिची.
गरम पाणी	=	ओयु.	लेमोनेड	=	रामुने.
बर्फ पाणी	=	कोरीमीझ.	हीरानो वाटर	=	हीरानोसुई.
			सोडावाटर	=	सोडासुई.

जपानी दारू = साके.
वार्डन = बुदोशु.
शेमपेन = शामपेन.
बीर = बीरू.
व्हिस्की = वुसुकी.

ब्यांरांडी = ब्रान्डी.
न्याहारी = आसा मेशी.
दुपारचें भोजन = हीरू मेशी.
रात्रीचें भोजन = बान मेशी.
फलाहार = शोकु मोत्सु.

आफिसमध्ये उपयोगांत येणाऱ्या वस्तू.

आफिस = मिसे.
सरकारी कचेरी = याकुशो.
टपाल आफिस = युबीनकयोकु.
तार „ = देनशीनकयोकु.
कस्टम „ = झेईकवान.
पोलीस „ = केईसात्सुसो.
कागद = कामी.
पुस्तक = होन.
टिपणवही = तेचो.
असल(कागद) = शीतागाकी.
नकल = युत्सुशी.
चिठीपत्र = ते गामी.
कवर = जोबु कुरो.
रबर = जीकेशी.

वर्तमानपत्र = शीमबुन.
खळ = नोरी.
“पेपरवेट” = केसान.
जपानी कलम = फुदे.
पेनहोल्डर = पेनत्ताते.
जपानी शाई = ईनकी.
पेनसिल = एमपित्सु.
दौत = ईन कीत्सुबो.
डेस्क = त्सुकुई.
ब्लाटिंगपेपर = सुईतोरी गामी.
चाकू = को-गाताना.
खळ = जोगी.
सिल = ईन.
लाख = फुजी-रो.

मनिआरडर = युबिन कावासे.	पोस्टकार्ड = युबिनहागाकी.
पोस्ट टिकीट = युबिन कीती.	रेजिस्टर कागद = काकीतोमे.

व्यापारी=शोकु-ग्यो.

मराठीमध्ये वणिकांच्या नांवापुढें, ह्मणजे ज्या ज्या पदार्थांचा ते धंदा करीत असतात त्याच्या सेवटीं “वाला” शब्द लावण्यांत येत असतो. उदाहरणार्थ—पुस्तकवाला, घड्याळवाला, टपालवाला; तसें जपानी भाषेमध्ये “या” प्रत्यय लावण्यांत येत असतो. जसें:—होन—होनया; पान—पानया.

मराठी.	जपानी.	शिक्षक = सेनसेई.
व्यापारी = आकिनदो; शोनीन.		शिष्य = शोसेई.
दलाल = साईतोरी; नाकागाई.		ग्रंथकार = चोजुतसुशा.
शेरदलाल = सोओबाशी.		अधिपति = शीमबुन किशा.
हिशेबी = कानजो; काता.		रिपोर्टर = तामपोशा.
बुककीपर = चोमन; काता.		पुस्तकविक्या = होनया.
शराफ = गीकाया.		पुस्तकें बांधणार = सेई होनया.
मॅनेजर = शीहाही नीन.		प्रिन्टर = कवापांया.
मदतनीस = तेत्सुदाई; नीन.		कवि = युतोयोमी.
क्लार्क (कारकुन) = वानतो.		कायदाशास्त्री = दाईगननीन;
प्रोफेसर = गाकुशी.		होरितसुका.

इंनजीनियर = किकवानंशी.
 पावविक्या = पानया.
 हलवई = कवाशिया.
 मासळीविक्या = साकानाया.
 फरनिचर विकणार = दोगुया.
 गांधी = कामबुत्सुया.
 जव्हेरी = काझारी-मोनोया.
 “लेकर” विकणार = नुशीया.
 रेशमी कापडाचा व्यापारी = गों.
 फुकुया.

① मनीचेंजर = रयोगायया.
 सावकार = कानेकाशी.
 छबी पाडणार = शाशीनशी.
 छबी विकणार = शाशीनया. ०
 कागदी = कामीया.
 कुणबी = हयाकुशो.
 क्यापटन्न = सेनचो.
 खलाशी = सुईफु.
 खारवा = सेनदो.
 अमलदार = याकु नीन.
 पलटणचा शिपाई = हेई सोत्सु.

पोलिसचा शिपाई = जुनसा.
 टपालचा शिपाई = युबीनहाईता-
 त्सुनीन; हीकयाकु.
 दुभाष्या = त्सुबेन.
 स्टेशनमास्तर = इकीचो.
 इन्स्पेक्टर = मेकीकी.
 डाक्टर = ईशा.
 सृजन = गेकवा ईशा.
 केमिस्ट = कवागाकुशा.
 औषधें विकणार = कुसुरिया.
 दंतवैद्य = हा ईशा.
 नेत्रवैद्य = मे ईशा.
 चित्रकार = ईकाकी.
 लोखंडाचा व्यापारी = कानामो-
 नोया.
 दारूचा व्यापारी = साकेया.
 चहाचा „ = चाया.
 कामदार = शोकुनिन.
 पालखी(खुरसी)उचलणार =
 कागो काकी.
 गाणारी = गेईशा.

घड्याळी = तोकेईया.
 सुतार = दाईकु.
 कोतरणार = होरीमोनोशी.
 लोहार = काजिया.
 शिंपी = सीतातेया.
 कशिदा भरणार = नुईहाकुया.
 चाकर = मेशीत्सुकाई;
 कोझुकाई.
 चांभार = कुत्सुया.
 रंगारी = सीमेमोनोया.
 परीट = सेनताकुया.
 हजाम = कामीकुई.
 खाटिक = उशिया; उशी
 कोरोशि.

नट(नाटककार पुरुष) = या-
 कुशा.
 नटी (,, ,, स्त्री) = ओना-
 याकुशा.
 दासी = जोचु, अमा.
 आचारी = रियोरी निन.
 हेलकरी = निनसोकु.
 कचरापटी = गोमीसाराई.
 भगी = कोहिया.
 भिकारी = कोजीकि.
 जादूचा खेळ करणार = तेझुमा-
 तसुकाई.
 ज्योतिषी = उरानाईशा.
 नाळी = युएकिया.
 शेट = ताईसो, दाना.

व्यापार=शोवाई.

आरडर = चुमो.	हुंडी = खवाशे तेगाता.
सतभी = त्सुभीनिनो	बिल आफ् लेडिंग = ओकुरी जो.
मोकुरोकु; ओकुरिजो.	विमा = होंकेन.

विमा कंपनी = होकेन कयसा.
 विम्याची पालिसी = युकयाई जो.
 पोंहोचचिठ्ठी = उकेतोरी.
 कोठार = कुरा.
 कोठारचिठ्ठी = कुराशीकी.
 हिसाब = रवानजो.
 आकार = रवानजो गाकी.
 हिशोब बेरीज = रवानजो
 दाका.
 विक्री आंकडा = नि तेगाता.
 स्टांप (रिसीटचा) = ईनशी.
 स्टांप कागद = काईशी.
 करार (एग्रिमेंट) = याकसोकु.
 बँक = गीनको.
 चेक = ते गाता.
 तोल = उन चिन.
 शिपमेंट = त्सुमि दाशी.
 दस्तऐवज = याकुजो.
 जकात; कर = झेई.
 कराचा दर = झेई सोकु.
 आयात = युनयु.

निकास जकात = युसुत्सु झेई.
 भागीदारी = शोशाक;
 नाकामा; कुमी.
 भागीदार = कुमि आई;
 नाकामा; आईकाता.
 खातेंवही = चोमेन.
 रोजमेळ = दे ईरिचो.
 वट्टर = मोदोंरी.
 भाव = वारिआई.
 पुरांत = झेनकीन.
 व्याज = रिसोकु.
 चक्रवाढव्याज = जुरी.
 टके = बु; बिकी.
 नफा = मोके; तोकु.
 खोट = सोन; सोन-
 शित्सु.
 बाजारभावाची टीप = नेदान
 झुके.
 मालाच्या किमतीची टीप = ने-
 दान गाकी.
 नाणें = काने; किन.

रोकडनाणें	=	गेन किन.	गिन्हार्क	=	तोकुई, ओ क्याकु.
सोन्याचें नाणें	=	किनका.	वखार	=	कुरा.
चांदी, नाणें	=	गिनका.	हलका	=	कातो.
तांबें नाणें	=	दोका.	उंच	=	जोतो.
सिके	=	त्सूयो किन.	मारजिन नाणें	=	हातामा
चलनी नोट	=	सात्सू.			किन दाका.
आयात करणार	=	युनयुसो.	खरिदी नाणें	=	दाईकिन.
आयात जकात	=	युनयुझेंई.	दिलेलें नाणें	=	साकिंगाने.
निकास	=	युसुत्सु.	वयाणा	=	तेकिन.
निकास करणार	=	युसुत्सु सो.			शोकोकिन.
विक्री भाव	=	उरीने.	हिशोबपोटीं दिलेलें नाणें	=	
किरकोळ विक्री	=	को उरी.			उचिकिन.
हकबंद विक्री	=	ओरोशी.	नगदी	=	शोकिन.
विकणार	=	उरीते.	प्रामिसरीनोट	=	याकसोकु
हकबंद विकणार	=	तो नया.			तेगाता.
खरिदी	=	काउ कोतो.	तिजोरी	=	खानेबाको.
आफीस; दुकान	=	मिसे.	विक्री	=	उरी.
कामकाज; वहिवाट	=	तोरीहिकी.	बारदान	=	फुता.
बोली; करार	=	निचीगेन.	वजन	=	मेकाता.
व्यवस्था	=	योई.	वजनबेरीज	=	फुताई गोमी.
पुरांतमधलामाल	=	शिनामोनो.	नक्की वजन	=	फुताई नासी.

व्यापारसंबंधी.

सही करणें=काकिहान; चोईन.

जामिनगिरी = तेईतो.

गहाण परत सोडविणें=काई-
मोदोशी.

नमुने = मिहोन.

खुमास = शिना; हादा.

साधें = मुझी.

पटा = सुझी.

तन्हा = मोयो. • •

घात = खाताची; खाता.

चाकर = मेसी त्सुकाई.

पगार = कयुकिन.

मासिक पगार=गेकक्यु.

पगाराचा दिवस=हाराई बी.

पगार देणार= हाराई काता.

पगार करणें= हाराई.

रोजमुरा देणें= हिगाके.

नाणें महिन्यानें पगार करणें

तें = चुकिगाके.

भाडें = तानाचिन;

कारिचिन.

भाडें रिक्षाचें (गाडीचें) = कु-
रुमाचिन.

हेलाचे पैसे = निनसोकुचिन.

परवाना = मेनकयो; काबु.

दावा = शोक्यु; मोतो
मेरु कोतो.

शेर = काबु; काबुशिकी.

शेरहोल्डर (भागीदार)=का-
बुनुशी.

शेरदलाल = सोबाशी.

सट्टा = यामा.

दिपवाळी = हासाननिन.

खबरबात = मेझुराशी.

मत = कांगाई.

लढाई = शिन; ईकुसा.

दुष्काळ = किकिन.

पटकी = पेस्ट; काकु शिब्यो.

खरीदी करणार=काई ते. •

बांधा = कासा; ओकिसा.

सरसामान=दौगु.

मेज	= दाई.
खुर्ची	= ईसू.
कोच	= निर्ईसु.
आर्मचेअर	= हीजीकाके ईसु.
पलंग	= नेदाई.
बिछाना	= नेदोको.
शयनवस्त्र	= फुतोन.
गदेल	= माकुरा.
मच्छरदाणी	= काया.
चादर	= नेदोकोनो; शीकीमोनो.
ब्लॉकेट (धावळी)	= केत्तो.
गादी	= झाबुतोन.
खिडकीचे पडदे	= मादोकाके.
कपाट	= तानसु.
खण	= हिकीदाशी.
पेटी	= हाको.
दंतमंजन	= हा मीगाकी.
सुई	= हारी.

दोरा	= ईतो.
कातर	= हासामी.
सुरी (जेवण्याची)	= होचो; नाईफु.
नॅपकीन	= तेफुकी.
हात धुण्याचें भांडें	= ते; आराई.
लॉण्ड धुण्याचें भांडें	= कावो आराई.
कुलूप	= जो.
चावी	= कागी.
आरसी	= कागामी.
गालिचा	= दानचु.
चटाई	= तातामी; गोशा.
स्नानाचें गंगाळ	= फुरो.
साबू	= शाबोन.
लॅम्प (दिवा)	= रामपु.
विजेचा दिवा	= देनकीतो.
फाणस (कागदाचा)	= चोचीन.
मेणवत्ती	= रोसोकु.

मेणवत्तीचा दिवा=	शोकुर्दाई.	डीकांडर	=	साकादोकुरी.	
आगकाडी	=	माची.	टंबलर	=	मीझुनोमी.
बाटली	=	बीन.	प्याले	=	कापपु; चावान.
बूच काढण्याचा स्क्रू=	कोरो-	बशी	=	सारा.	
	पुनुकी.	चमचा	=	साजी.	
		कांटा	=	नीकु; साशी.	

कापड=किमानो.

टोपी	=	बोशी.	गाइटर्स	=	क्याहान.
कालर	=	कारा.	हातमोजे	=	तेबुकुरो.
नेकटाय	=	नेकीटाई.	पायमोजे	=	कुत्सु शीता.
चोळी	=	मुने आते.	रुमाल	=	हानकेची.
पॅन्टलून	=	झुबोन.	फीत	=	रेईसु.
डॉअर	=	शीता झुबोन.	छत्री	=	कासा.
शर्ट	=	शातसु.	घड्याळ	=	तोके.
अस्तन्यांची बाही	=	सोदे.	फणी	=	कुशी.
वेस्टकोट	=	चोकी.	ब्रश	=	हाके; बुराशी.
ओवरकोट	=	ओबाकोटो.	ब्रेसिस	=	झुबोन त्सुरी.
कमरबंद	=	ओबी.	बाहीचें बटन	=	सोदे बोतन.

टुवाल	=	तेनुगुई.
निजतेवेळीं	नेसण्याचें वस्त्र=	नेमाकी.
सबंध बूट	=	नागा गुत्सु.
शू	=	हान गुत्सु.
स्लीपर	=	उवागुत्सु.
बुटाची दोरी	=	कुत्सुहीमो.
बुटाचें पॉलिस	=	कुत्सु झुभा.
हॉर्नशु	=	कुत्सु हेरा.
रिबन	=	कीनु हीमो.
बटन	=	बोतन.

आंगठी	=	युबिवा.
बेसलेट	=	उदेवा.
ईअररिंग	=	मिमीवा.
लॉकेट	=	शाशीन ईरे.
नेकलेस	=	कुबी काझारी.
आंगठी	=	युबि नुकी.
पंखा	=	उचीवा.
पंखा (बंद करण्याचा)	=	सेनसु.
कानकोरणें	=	मीमीकाकी.
दांतकोरणें	=	कोयोजी.
कोट	=	उवागी.

शरीर=कारादा.

चेहेरा	=	काओ.
डोकें	=	अतामा.
केस	=	के.
मेंदु	=	नोझुई.
कपाल	=	हिताई.
भिंवया	=	मायुगे.
डोळे	=	मे.

नेत्रबुबुल	=	मेनोतामा.
नेत्रांची बाहुली	=	हितोमी.
नेत्राचें पातें	=	माबुता.
पापणी	=	मात्सुगे.
नाक	=	हाना.
नाकपुड्या	=	होनानो आना.
तोंड	=	कुची.

ओंठ	= कुची बीरु.
गाल	= होप पेटा.
दाढी	= हिगे.
कह्ले	= होहिगे.
कान	= मीमी.
दांत	= हा.
दांतांच्या हिरड्या	= हागुकी.
जीभ	= शिता.
टाळू	= उवा आंगो.
चावण्या	= आगो.
गर्दन-मान	= कुबी.
गळा	= नोदो.
छाती	= मुने.
स्तन	= चीची.
आंतडें	= चो.
पोट	= हारा.
पकाशय	= ईनोफु.
बरगडी	= अबाराबोने.
कटी	= दो.
पाठ	= सेनाका.
हृदय	= शीननोझो.

काळीज	= किमो.
खांदे	= काता.
हस्त (खांद्यापासून बोटा- पर्यंत)	= उदे.
हस्त	= ते.
हातपंजा	= तेनो हीरा.
पंजा	= तेकुबी.
बोटें	= युबी.
तर्जनी	= को युकी.
आंगठा	= ओया युबी.
आंगठ्याजवळील बोट	=
	हीतो साशी युबी.
मध्यकरांगळी	= नाका युबी.
चौथी करांगळी	= कुसुरी युबी.
नख	= त्सुपे.
पूठ	= कोबुशी.
जांघ	= मोमो.
पाय	= आशी.
नळा	= मुकोझुने.
मणगटाची खीळ	= आशीकुबी.
पायांची बोटें	= आशीनो युबी.

पायांची पोटरी	= त्सुचीफुमाझु.	अस्थि	= होने.
पायांचा तळवा	= आशीनोउरा.	चर्बी	= अबुरा.
टांच	= काकातो.	नस	= सुजी.
गुठगा	= हीशा.	नाडी	= मयाकु.
चर्म	= कावा.	सांधे	= कुशी.
मांस	= नीकु.	तीळ	= हाकुरो.
रक्त	= ची.	अंतःकरण	= कोकोरो.

इमारत=ईये; उंची.

पाया	= दोदाई.	दार	= तो.
भित	= काबे.	खिडकी	= मादो.
स्तंभ	= हाशीसा.	न्हाणी	= युदोनो.
आंगण	= एनगावा.	तक्तपोशी	= तेनजो.
उंबरा	= शीकिई.	जमीन	= युका.
खोली	= हेया.	कोठार	= कुरा.
निजण्याची खोली	= नेमा.	जिना	= हाशीगो.
ड्राइंगरूम	= कयाकुमां.	पायरी	= दान.
भोजनखोली	= शोकुजी बेया.	मजला	= काई.
बसण्याची खोली	= ईमा.	दुसरा मजला	= नीं काई.
द्वार	= मोन.	तिसरा मजला	= सानगाई.

खोली	= शीता.	तबेला	= उमाया.
पाकशाळा	= दाईदोकोरो.	विहीर	= ईदो.
कठडा	= ते सूरी.	वाडी	= नीवा.
छपर	= याने.	शौचकूप	= चोझुबा.

आप्तसंबंधी=शीनरुई.

आई	= हाहा; ओ- कासान.	बाळक	= अकामबो; कोदोमो.
बाप	= ओतोतसान; चीची.	पुत्र	= मुसुको; को.
आजी	= ओबाआसन.	पुत्री	= मुसुमी.
आजा	= ओजीईसान.	सावत्र बाप	= मामा—चीची.
भाऊ	= कयोदाई.	सावत्र आई	= मामा—हाहा.
मोठा भाऊ	= आनि साज.	सावत्र मुलगा	= मामाकको.
लहान भाऊ	= ओतोतोसान.	विधवा	= यामोमे; गोके.
मोठी बहीण	= आनेसान.	विधुर	= यामोमे.
लहान बहीण	= ईमोतोसान.	पौत्र	= मागो.
पति	= तेईशु; दाना.	पौत्री	= मागो—जो.
पत्नी	= कामिसान; कानाई.	मित्र	= तोमोदाची.

प्राणी आणि पक्षी=केदामोनो तो तोरी.

कुत्रा	= ईनु.	बकरा	= यागी.
घोडा	= उमा.	मेंढा	= कोहीत्सुजी.
हत्ती	= झो.	उंदीर	= नेझुमी.
वाघ	= तोरा.	कोंबडा	= ओनदोरी.
गाय	= मेउशी.	पोपट	= ओमु.
बैल	= ओउशी.	बदक	= आहीरू.
मांजर	= नेको.	मोर	= कुजाकु.
गाढव	= रोबा.	घुबड	= फुकूरो.
उंट	= राकुदा.	लांडगा	= ओकामी.
सिंह	= शीशी.	वानर	= सारू.
हैस	= सूईग्यू.	सांबर	= शीका.
वांसरू	= कोउशी.	लोकड	= हित्सुजी.
अस्वल	= कुमा.	ससा	= उसागी.
कोल्हा	= कित्सुने.	कांगारू	= फुकुरो नेझुमी.
डुकर	= बुता.	कोंबडी	= मेनदोरी.
कावळा	= कारासु.	कोंबडा	= ओनदोरी.
कबूतर	= हातो.	चिमणी	= सुझुमी.

प्रवास=ताबी.

उतारू	= जोकयाकु.	गार्ड	= बाननिन.
केबिन	= फुनिनो हया.	दुसरा वर्ग	= चुत्तो.
वेळापत्रक	=जिकान-हयों.	पहिला वर्ग	= जोतो.
टिकिट	= किपपु.	तिसरा वर्ग	= कातो.
टिकिट (रिटर्न) =	ओफुकु-किपपु.	खानगी	= सुतात्सु.
टिकिटऑफिस = किपपुनो	उरिवा.	रिक्षा (वाहन)	= कुरूमा.
		रेल्वे	= तेत्सुहो.
		रेल्वेस्टेशन	= तेइशाबा.
ट्रेन	= रेसशा.		स्टेशन.
द्वार (गाडीचा)	= ईरिकुची.	वेटिंगरूम	=माची आईजो,
देखावा(सिनरी)=	केशीकी.	सरसामान	= निमोत्सू.
नकाशा	= चिझु.	होडी	= हाशीके,
आगमन	= तो चाकु.		सामपान.
पासपोर्ट	= रियोकोमेन-	पाकिट	= फुकूरो.
	जो.	बंडल(गांठोडी)=	त्सुसुमी.
पोर्टमेन्टो	= काबान.	भाडे	= चीन.
पैटी	= हाको.	प्रवासाचा सोबती=	मीची-झुरे.
टपालाची आगबोट=	युबिनसेन.		

व्यथा, रोग=यांमाई.

दुखणें, दुःख	= ईतामी.	पटकी	= कोरेरा.
मस्तकशूल	= झुटसु	ताप	= नेत्सु.
दांत दुखणें	= हाईतामी.	मरकी	= याकुब्यो.
पोट दुखणें	= हारा ईतामी.	खोकला	= सेकी.
अंधावस्था	= मेकुरा.	वायु	= रीयोमाचीसु.
मोतीं (डोळ्यांतील)	=	सूज येणें	= हारेमोनो.
	सोकोही.	शितल	= होसो.
घेरी येणें	= मेमाई.	गोंवर	= हाशीका.
बहिरेपण	= त्सुमबो.	भ्रम	= किचिगाई.
सरदी	= काझे.	समुद्र लागणें	= फुना योई.
पडसें	= सामुके.	घाव	= कीझु, केगा.
हगवण	= हारा कुदारी.		

कीटक आणि मच्छर=मुशी तो साकाना.

मुंगी	= आरी.	टोळ	= ईनागो.
माशी	= हेई.	बेडूक	= काएरु.
पतंग	= चो.	कोलबी	= ईबी.
कानकचुरा	= मुकादे.	बोई	= बोरा; ईना.
सुकी मासळी	= सुरूमी.	जिंगें	= ईबी.

खेंकड	= कोईबी.	मच्छर	= का.
पिसूं	= नोमी.	सांप	= हेबी.
रामस	= शाके.	डांस	= व्युयु.
जिभती	= हीरामे.	कालुमासळी	= काकी.
झुरळ	= अबूरा मुशी.	भ्रमरकीट	= हाची.
मद्यमासी	= मित्सु, बाची.	ढेंकूण	= नानकिनमुशी.

फुलें=हानां.

दाउडी	= ओकिकु.	फ्लावरपाट	= हाना ईके.
गुलछबू	= गेक काको.	सफेद गुलाब	= याशोबी, दोबी.
दालिया	= तेनजीकु— बोतन.	फुलकळी	= त्सुबोमी.
गुलाब	= बारानो हानां.	फुलांची छबकडी	= हाना कागो.
		फुलांची कुंडी	= युएकीबाची.

गांव=माची.

येलचीखातें	= कोशीकवान.	तांदुळांचे व्यापाऱ्यांना	= बेईशो- ग्वार्डिशो.
एक्सचेंजहॉल	} = तोरी हीकीजो.	“शेर, नोटांच्या” = काबुशी- की तोरी हीकीजो.	
(व्यापाऱ्यांना एकत्र होण्याची जागा.)			

आमनिबस = नोरीआईबीसा.
 थडगें = हाका.
 क्लब = कुराबु.
 कस्टमहाउस = झेईकवान.
 कारखाने = सेईशोशो.
 किल्ला = शिरो.
 विहीर = ईदो.
 'कोनसल' कचेरी = ज्योजीकवान
 कोर्ट = साई बानशो.
 पाठशाळा (कॉलेज) दाईगकको.
 गल्ली = योकोचो.
 कोठार = कुरा.
 घर = ईचे; उयी.
 टाउनहाल = माची-ग्वार्डशो.
 टंकशाळा = झोहे ईकयोकु.
 धक्का = हातोबा.
 तलाव = ईके.
 तुरुंग = रोया.
 तारआफीस = देनशीन क्योकु.
 ट्रामगाडी = तेत्सुदो बशा.
 तोफखाने = ब्युकी-गुरा.

मंदिर (बौद्धाचें) = तेरा.
 दीपगृह = तोमयो दाई.
 दुकान = मीसे.
 मंदिर (ख्रिस्ती) = कयो कवाईनो
 ईये.
 पॅगोडा = तो.
 पाठशाळा = चुगकको.
 पाण्याचा नळ = सुईदो.
 राजधानीचें शहर = मीयाको.
 पार्लमेंट हाउस = कोकवाई;
 गीजीदो.
 पूल = हाशी.
 पोस्टआफीस = युबीन क्योकु.
 पीलीसचौकी = कई सात्सुसो.
 प्रदर्शन = हाकुरान कवाई.
 फरसबंदी = शिकि ईशी.
 फवारा = ईझुमी.
 बाजार = ईची.
 छावणी = हेईशा.
 बगीचा = कोएन.
 बिलियर्ड सॅलून = तामात्सु किबा.

बैंक	=	गीनको.	वेधशाळा	=	तेममोनदाई.
बोर्डिंगहाउस	=	गेशुकुया.	वाडा	=	निवा.
खाणावळ	=	रीयोरीया.	बावटा काठी	=	हाताझाओ.
मनोरा	=	तो.	संग्रहस्थान	=	हाकुबुत्सुकवान.
महाल	=	गोतन.	स्नानगृह	=	युया.
स्मारकस्तंभ	=	किनेनही.	हवेली	=	याकाता.
विश्वविद्यालय	=	दाई गकको.	ईस्पताल	=	व्योईन.
मार्ग	=	माची.	हॉटेल	=	यादोया.
			नाटकगृह	=	शीबाई.

व्यवहारसंबंधी.

एक टका	=	ईची बु.	सवाबावीस टके	=	निवारी, निबु, निरीन, गोमो.
दोन टके	=	नी बु.	साडेपंचवीस टके	=	निवारी, गोबु, गोरीन.
तीन टके	=	सान बु.	पाव	=	शी बुननो ईची.
चार टके	=	शी बु.	आर्धा	=	हाम बुन.
दहा टके	=	ईची वारी.	पाऊण	=	शि बुननो सान.
पंधरा टके	=	ईचीवारी गोबु.			
वीस टके	=	निवारी.			

एकपंचमांश=गो बुननो ईची.	बेरीज = योसेज्ञान.
दोन तृतीयांश=शान बुननो नी.	वजाबाकी = हिकिज्ञान.
पांच अष्टमांश=हाची, बुननो गो.	गुणाकार = काकेज्ञान.
	भागाकार = वारीज्ञान.

व्यवहारोपयोगी शब्द.

बाजार = सोबा.	बाजार मजबूत=जोबू.
„ अनियमित = किमारिनो नाई.	„ स्तब्ध = ताशीकाना.
„ चढता = अगारी मास.	„ सुधरता = योकुनारू.
„ मंद = शीझुकी; ओदायका.	„ नांवाचा = नावां कारिनो; नानोमिनो.
„ उत्तेजित = सावागी मास.	बेनविणार = सेईझोनिन.
„ स्थिर = ताशीकाना.	माल = निमोच.
„ तेज = खापात्स.	रकम = काजो; कादो.
„ खचणें = शीओरे मासु.	खप = मोत्तेमे.
„ निर्बल = योवाई.	पडत = मोतोने.
„ सुस्त = निबुई.	चौकशी = तानसाकु.
„ फेरफाररहित=कावारानु.	नक्की करून ठरवलेली किंमत = गिरी गिरी.

भाव = नेदान; ने.
 मागणी = आगेरु मोनो.
 विक्री = उरी.
 विक्रीचे करार = सेरी उरीनो
 किसोकु.
 सरासरी भाव = हेईकीन.
 सट्याची खरेदी = काकेरोकु.
 स्वस्त = यासुई.
 महल लोलाचा = थाकीई.
 अ = फुवन.
 माल उतरता = गेहीन; सिना
 • मोनो; वारुई.
 „ कचऱ्याचा = कासु; कुझुनो.
 „ किडीचा = मुशीकुई.
 „ वाईट = वारुई.
 „ हीन = फुसोकु.
 „ मध्यम = चु; चुदोरी.
 „ माफकसर = चुगुराईनो.
 „ रद्दी = कोतोवातेनो.
 „ दमट = शीमेरुनो;
 नुरेरुनो.

आकारणी = चुमोरी; चुमोरी
 गाकी.
 अनुभव = नासितेसुरू
 कोटो; केईकिन; रेमबो.
 समयोचित = चुईदे; कोबीन.
 नमुना = मिहोन.
 व्यापाराची भानगड = योदान.
 अभिप्राय = रियोकेन; को-
 कोरो; ओमोई; कांगाई.
 आडत = तोरी आत्सुकाईजो.
 उपज = दाई; री.
 उमेद = नोझोमी.
 विनंती = नेगाई; तानोमी.
 न्यूनीकरण = मोदोरी.
 कारखानदार = सेईझोनीन.
 खर्च = न्युयो; ककारी; इरीयो.
 अपेक्षा = नोझोमी; नेगाई.
 जामिनगिरी = तेईतो.
 जोखम = आयायुकि कोतो.
 हकसाई = कोसेन.
 बडीशेप = शो-यूईकयो.

आमनिबस = नोरीआईबीसा.
 थडगें = हाका.
 क्लब = कुराबु.
 कस्टमहाउस = शेईकवान.
 कारखाने = सेईझोशो.
 किल्ला = शिरो.
 विहीर = ईदो.
 'कोनसल'कचेरी = न्योजीकवान
 कोर्ट = साई बानशो.
 पाठशाळा (कॉलेज) दाईगकको.
 गल्ली = योकोचो.
 कोठार = कुरा.
 घर = ईचे; उयी.
 टाउनहाल = माची-ग्वार्डशो.
 टंकशाळा = झोहे ईकयोकु.
 धक्का = हातोबा.
 तलाव = ईके.
 तुरंग = रोया.
 तारआफीस = देनशीन क्योकु.
 ट्रामगाडी = तेत्सुदो बशा.
 तोफखाने = व्युकी-गुरा.

मंदिर (बौद्धाचें) = तेरा.
 दीपगृह = तोमयो दाई.
 दुकान = मीसे.
 मंदिर (ख्रिस्ती) = कयो कवाईनो
 ईये.
 पॅगोडा = तो.
 पाठशाळा = चुगकको.
 पाण्याचा नळ = सुईदो.
 राजधानीचें शहर = मीयाको.
 पार्लमेंट हाउस = कोकवाई;
 गीजीदो.
 पूल = हाशी.
 पोस्टआफीस = युबीन क्योकु.
 पौलीसचौकी = कई सात्सुसो.
 प्रदर्शन = हाकुरान कवाई.
 फरसबंदी = शिकि ईशी.
 फवारा = ईझुमी.
 बाजार = ईची.
 छावणी = हेईशा.
 बगीचा = कोएन.
 बिलियर्ड सॅलून = तामात्सु किबा.

बैंक	=	गीनको.	वेधशाळा	=	तेममोनदाई.
बोर्डिंगहाउस	=	गेशुकुया.	वाडा	=	निवा.
खाणावळ	=	रीयोरीया.	बावटा काठी	=	हाताझाओ.
मनोरा	=	तो.	संग्रहस्थान	=	हाकुबुत्सुकवान.
महाल	=	गोतन.	स्नानगृह	=	युया.
स्मारकस्तंभ	=	किनेनही.	हवेली	=	याकाता.
विश्वविद्यालय	=	दाई गकको.	ईस्पिताल	=	व्योईन.
मार्ग	=	माची.	हॉटेल	=	यादोया.
			नाटकगृह	=	शीबाई.

व्यवहारसंबंधी.

एक टका	=	ईची बु.	सवात्रावीस टके	=	निवारी, निबु, निरीन, गोमो.
दोन टके	=	नी बु.	साडेपंचवीस टके	=	निवारी, गोबु, गोरीन.
तीन टके	=	सान बु.	पाव	=	शी बुननो ईची.
चार टके	=	शी बु.	आर्धा	=	हाम बुन.
दहा टके	=	ईची वारी.	पाऊण	=	शि बुननो सान.
पंधरा टके	=	ईचीवारी गोबु.			
वीस टके	=	निवारी.			

एकपंचमांश=गो बुननो ईची.	वेरीज = योसेज्ञान.
दोन तृतीयांश=शान बुननो नी.	वजाबाकी = हिकिज्ञान.
पांच अष्टमांश=हाची, बुननो गो.	गुणाकार = काकेज्ञान.
	भागाकार = वारीज्ञान.

व्यवहारोपयोगी शब्द.

बाजार = सोबा.	बाजार मजबूत=जोबू.
„ अनियमित = किमारिनो नाई.	„ स्तब्ध = ताशीकाना.
„ चढता = अगारी मास.	„ सुधरता = योकुनारू.
„ मंद = शीझुकी; ओदायका.	„ नांवाचा = नावां कारिनो; नानोमिनो.
„ उत्तेजित = सावागी मास.	बैनविणार = सेईशोनिन.
„ स्थिर = ताशीकाना.	माल = निमोच.
„ तेज = खापात्स.	रकम = काजो; कादो.
„ खचणें = शीओरे मासु.	खप = मोत्तेमे.
„ निर्बल = योवाई.	पडत = मोतोने.
„ सुस्त = निबुई.	चौकशी = तानसाकु.
„ फेरफाररहित=कावारानु.	नक्की करून ठरवलेली किंमत = गिरी गिरी.

भाव	= नेदान; ने.	आकारणी	= चुमोरी; चुमोरी
मागणी	= आगेरू मोनो.		गाकी.
विक्री	= उरी.	अनुभव	= नासितेसुरू
विक्रीचे करार	= सेरी उरीनो		कोटो; केईकिन; रेमबो.
	किसोकु.	समयोचित	= चुईदे; कौवीन.
सरासरी भाव	= हेईकीन.	नमुना	= मिहोन.
सट्याची खरेदी	= काकेरोकु.	व्यापाराची भानगड	= योदान.
स्वस्त	= यासुई.	अभिघ्राय	= रियोकेन; को-
महा-पोलाचा	= थाकीई.		कोरो; ओमोई; कांगाई.
अ	= फुवन.	आडत	= तोरी आत्सुकाईजो.
माल उतरता	= गेहीन; सिना	उपज	= दाई; री.
	० मोनो; वारूई.	उमेद	= नोझोमी.
„ कचन्याचा	= कासु; कुझुनो.	विनंती	= नेगाई; तानोमी.
„ किडीचा	= मुशीकुई.	न्यूनीकरण	= मोदोरी.
„ वाईट	= वारूई.	कारखानदार	= सेईझोनीन.
„ हीन	= फुसोकु.	खर्च	= न्युयो; ककारी; इरीयो.
„ मध्यम	= चु; चुदोरी.	अपेक्षा	= नोझोमी; नेगाई.
„ माफकसर	= चुगुराईनो.	जामिनगिरी	= तेईतो.
„ रद्दी	= कौतोवातेनो.	जोखम	= आयायुकि कोतो.
„ दमट	= शीमेरूनो;	हकसाई	= कोसेन.
	नुरेरूनो.	बडीशेप	= शो-यूईकयो.

किराणा=याकु-शु.

वेलची	= याकुची.	नीळ	= आई.
कोरफड	= रोकवाई.	गंधक	= ईवो.
उडीद	= बुनदो.	गांठोडी	= कोरी; कारागो; व्यो.
अचूक	= आई गुसुरी.	चहा	= ओचा.
ओंवा	= बोफु.	अर्क	= चिनकिशाई.
अक्रोड	= हिमेगुरुमी.	आलें	= हाजिकामी; शोगा.
अफू	= आहेन; आफुईगो.	आराखट	= कुझु.
अळशी	= आमानीन.	एरंड	= हिमाशी.
अंबर	= रियुझेनको.	एरंडेल	= हिमाशीनो
तृणमणि	= कोहाकु.		अबुरा.
केशर	= बेनी.	कापूर (स्वच्छ केलेला)	= हेनो.
कोथिंबीर	= ईवाकी; हा-	कापुरचिनी	= यामाईकाको
	नाईरी गुसा.		शो माता व सोनो की.
सितधातु (चाक)	= गोफुन; हा-	कस्तुरी	= जाको.
	कु बोकु.	कुसुंबकरडी	= बेनी नोहाना.
खसखस	= ओझोक कोकु.	कडधान्य	= मामे.
साखर	= शातो.	काथा	= आसेनयाकु.
खारीक	= नात्चुमे.	किरमीज	= योको; कोचि-
पेंड	= अबुराकासु.		नी ईरु; बेनिको.

किराणा.

चोपचिनी	= दोफुरेई झोकु.	दालचिनी	= केईसी.
जव	= बाकु.	तपकीर	= कागी ताबाको.
जैपाळ	= हाझु.	द्राक्ष	= बुदो.
जायफळ	= निकुझुफु.	धणे	= कोयन दोरो.
जायपत्री	= जिततेई.	नवसागर	= दोशासेई.
ज्येष्टीमध	= कानझो; झुबोतो.	नारळ	= याशी.
टांकणखार	= होशा.	पेपरमिन्टाचें तेल	= हाकका यु.
गोणी	= फुकुरो; तांवारा.	फुटकी	= म्योबान.
भांग	= आसा.	बदाम	= हादानक्यो.
गोंद	= यानी; गोम.	कापूर	= हेनो.
गूळ (काकवी)	= सातोमित्तु.	वादीआन	= युईकयो.
घोडावज	= शोबु.	बुंद	= कोही.
गहू	= कोमीगु; बाकु.	भुईसुग	= नानकीन मामे.
कबाबचिनी (सुगंधमरीच)	= हीहात्सु.	मिरची	= तोगाराशी.
चकमक	= गयोकुझुई.	मद्य	= मीगा.
चणे	= मामे.	मिरी	= तोसुराशी.
चाक	= गोफुन.	लोणी	= वाता.
तांदूळ	= कोमे.	मायफळ	= फुशी; गोवा-ईशी.
तील	= गोमा.	मेण	= रो.
तेल	= अबुरा.	मिठाई	= कवासी.

मौतिक	= शीनजु.	शेव	= युदोन.
मोरचूत	= तामपान.	सरसी	= नातानो.
मुरब्बा	= जोरियाकु.	ताग	= कानाबिकिवो.
माणिक	= आकादामा.	साखर	= कोरिझातो.
याकूत	= निकुरो ईशी.	साबूदाणे	= सागोबेई.
राई	= काराशी.	शेंदूर	= एनतान.
रसकापूर	= मोको.	चंदन	= ब्याकुदान.
राळ, डामर, तार	= चान.	सुरमा	= आनतिमोने.
रेवाचिनी	= दाईओ.	सेलेरी	= हाकोबेरा.
रेवाचिनीचा रस	= शिओ, तोवो.	सोराक्षार	= बोशो.
लवंग	= चोजी.	सुपारी	= बिनरोजी.
लसूण	= निननिकु.	हळद	= युकोनसो,
इंद्रनीळ	= होकिगंयोकु.		किओ.
ऊद	= आनसोकुको.	हिंग	= आगी.
वचनाग	= उझु, तोरीकाबुतो.	हिंगूळ	= शूशा, तान.
वाटाणे	= एजाहो.	हिराकस	= रोहा, रयो-
कथिल	= हानदा.		कुवान.
शंखजिरें	= सेककेन सेकी.	बोळ; गंधरस	= मोत्सुयाकु.
सोमल	= योसेकी, हि-	हिरा	= हिशी; कोनगो
	सेकी, हिसो.		सेफी.
शिलारस	= चीरेकीसेई.		

किरकोळ.

आरसपहाण = रोसेकी.
 अकीक = मेनोसेकी.
 कथिल = सुझु.
 कथिलाचे पत्रे = ब्रिकी.
 कोळसा = सेकतान.
 कोळसा (जाळलेला) = सुमी.
 पंचरस धातु (कांसें) = कारा-
 काने.
 क्षार = शिओ.
 चकमक = ही उची ईशी.
 जस्त = आएन; तोतान;
 व्याकुरो.
 तांबें = दो, आकागाने.
 प्रवाळ = सानगोजु; उमिमात्सु.
 पारा = मिझुगाने.
 प्लॅटिनम = हाककिन.
 पितळ = शिनचु.
 पुष्पराग (पुष्कराज) = किनो
 तामा.

लोंकरीचें कापड = राशा; केनो
 ओरीमोनो.
 रेशीम = किनु.
 कच्चें रेशीम = किईतो.
 रेशमाचा कचरा = कुझुईतो.
 रेशमाचा व्यापारी = ईतो, आ-
 कीनदो.
 रेशमाचे किडे = काईकु.
 रेशमाप्रमाणें = किनु नोयोना.
 किंतान = हो मोमेन.
 कॅलिफो = कानाकिन;
 सारासा.
 किनखाब = नीशीकी.
 नवे कपडे = खानाकीन.
 करप = चीरीमन.
 गाज = मोजी.
 छीट = सारासा.
 छापलेलें कापड = खातात्सुकी
 मोमे.

पोलाद	= हागाने हिउंची.	दमास्क	= दोनसु मोनगोरो;
कापूस	= वाता; मोमेन.		आया.
सूत	= ईतो; बोझे- कीईतो.	केम्ब्रिक	= कानाकीन.
सुती कपडे	= मेनपुकु.	पाज	= हबूताई.
सुती कापड	= मोमेन; फुतो- मोनो.	फल्यानल	= फुरानेरू; रासेईता.
सरक्या काढण्णचें यंत्र	= 'कि- वासा गुरी.	काटनफल्यानल	= मोमपा.
लोंकर	= के.	मखमल	= बीरोदो.
लोंकरीचें केलेलें	= केडे चुफुरू.	मखमल (सुती)	= मेम बीरोदो.
टरकी रेड (कुसुंबा)	= हीगाना- कीन.	मसलीन	= मोमेन; साराशी; कानरेइशा.
		लेदर क्लथ	= गागाई गावा.

उपयोगी शब्द व वाक्ये.

रामराम (सकाळीं)	= ओ हायो. (Good morning).
रामराम (दोन प्रहरांनंतर)	= कोन निचीवा (Good day).
रामराम (रात्रीं)	= कोमबावा (Good evening).
रामराम (शयनवेळीं)	= ओयासुमी नसाई.
रामराम (परत जातेवेळीं)	= सयोनारा (Good bye).

देणें	= आगेरू; यारू; वातासु.
देतो	= आगेमास; यारीमास; वातासिमास.
देईल	= आगेमाशो; यारीमाशो; वातासिमाशो.
दया	= आगेते; याते; वातासीते.
अद्यापि आले नाहीत	= मादा दस.
शेट आले काय ?	= दानासान किमास्ता का ?
आले आहेत	= किमासता.
शेट आले आहेत काय ?	= दानासान वा ओरि मासका ?
नाहीं, अद्यापि आले नाहीत	= मादा मायरीमासन.
कागदपत्र पाठवाल का	= तेगामी यामीमाशो का ?
हो, पाठवूं	= यारीमाशो.
येणें	= कुरू.
येतो	= कुरू.
आला	= कीत्ता.
येईल	= कुरू.
आला आहे	= किता.
पहा येत आहे	= कुरेबा.
या	= को ई.
करणें	= सुरू.
करतो, करितो	= सुरू.
केलें	= शित्ता.

करील	= सूरु.
केलें आहे	= शीत्ता.
पहा केलें	= शीत्तारा; शीत्ताराबा.
करा	= शीरो.
यावें	= कुरु.
येत नाहीं	= कोनाकाता; कोनानदा.
येणार नाहीं	= कोनु; कोनाई.
आला नाहीं,	= कोनाकाता; कीनान्दा.
येणार नाहीं	= कोनु; कोनाई.
जर नाहीं आले तर ?	= कोनाकेरेबा; कोनेबा.
करणें	= सूरु.
करीत नाहीं	= सोनु; शिनाई.
केलें नाहीं	= शीनाकाता, शीनान्दा.
करणार नाहीं	= सेनु; सीनाई.
केलें नव्हतें	= शीनाकाता; से-नान्दा.
जर नाहीं केलें तर ?	= शीनाकेरेबा; सेनाबा.
रडणें	= नाकु.
रडतो	= नाकिमासू.
रडला	= नाकी मासता.
रडेल	= नाकी मासो.
रड	= नाईते.

हसणें	= वाराउ.
हसतो	= वाराईमासु.
हसला	= वाराईमासता.
हसेल	= वाराई माशो.
हशा	= वारोते.
मरण येणें	= शीनेस.
बोलावणें	= योबु.
निजणें	= नेरु.
निजतो	= नेभास.
निजला	= नेमासता.
निजेल	= नेमाशो.
निजा °	= नेते.
जागणें	= सासेरु; ओकीरु.
जागतो	= सामासु; ओकीमासु.
जागृत करणें	= ओकोसु.
जागृत करितों	= ओकोसीमास.
जागृत करा	= ओकोसते.
हा कोण आहे ?	= दारे दसका.
शेट घरांत आहेत का ?	= दानासान वा ओ उचिका.
बाई " " " ?	= ओकसान " " " .
हो, घरांत आहेत	= हे, उचिनी, ओरीमास.

मी आलों आहें, शेटनां कळवा = वाताकुशीनो कीता
कोतो वा दानाये शीरास्ते ओकुरे.
हें माझ्या नांवाचें कार्ड आहे = कोरे वा वाताकुशीनो मेईशी दे
गोझाईमास.

येथें यावें = कोचीराये ओ तोरी नासाई.
जरा वसावें = चोतो ओ काके नासाई.
आंत बोलवा = ओ तोशी मोसे.
कोण आला ? = दोनोता गा मायरारे मासता का?
कोणी आले आहेत का ? = दोनाता का ओईदेनी नाते ओ-
रिमास का ?

कोणी भेटावयास आलें आहे = ओकयाकुसान गा मीयेमासता.
तुम्ही जपानी भाषा वरोवर समजतां ? = आनाता वा योकु
निहोनगो गा ओ वकारिनी नारीमास.

गेल्याशिवाय चालणार नाहीं = ईकानाक ते वा नारीमासेन.

सर्वांना माझे रामराम कळवा = मिना साननी दोका योरोशीकु.

गेला म्हणून फार उत्तम झालें = ईत्तानो वा योकाता.

बाहेर गेलों होतों इतक्यांत कोणी आलें होतें का ? = रूसू

चुनि दोनाता मो ओई दे वा नाकात्ताका ?

तुम्ही गेल्यानंतर त्याच वेळी एक गृहस्थ भेटावयास आले होते.

= चोओदो देरू तोकोरोये ओकयाकु गा माईता.

उष्मा फार होतो = ओ आतसू गोझाईमास.

- थंडी फार पडते = ओ सामु गोझाईमास.
 पाऊस पडण्याचें चिन्ह दिसत आहे = आमे गा फुरीसोदा.
 बर्फ पडत आहे = युकी गा फुरीमास.
 ऋतू फार उत्तम आहे = योई ओ तेनकीदे गोझाई मास.
 ऋतु फार वाईट आहे = वारूई ओतेन कीदे गोझाईमास.
 असें आहे खरें = सायो दे गोझाईमास.
 कृपा झाली (Thank you)= अरिगातो.
 फार कृपा झाली = ओकिनी' अरिगातो.
 ठीक आहे = योरोशी; योरोशी माशो.
 असें नाही = सायो दे गोझाई मासन.
 तुमच्या मदतीबद्दल मी फार आभारी आहे = ओकिन ओ
 सेवासामानी नारीमाशता.
 तुमच्या श्रमाबद्दल आभारी आहे = गोकुरो सामा.
 क्षमा करा, तुहांला हरकत करितों = ओ जामा ईताशिमाशता.
 त्याची कांहीं चिंता नाही = चोत्तो मो कमाई मासन.
 जरा ऐका = चोत्तो किईते कुदासाई.
 कृपा करून इतकें करा = दोका ओनेगाई मोशिमास.
 जरा जाऊन पाहून या = चोत्तो मिते किते कुदासाई.
 जसी तुमची इच्छा = गोकात्ते शिदाई.
 तुम्ही ह्मणतां तें बरोबर आहे = गो मोतोमो दे गोझाईमास.

ह्याला जपानीमध्ये काय बोलतात ? = कोरेवा निहोननो
कोतोदे नानतो मोशिमासका ?

तुम्ही इंग्रजी (फ्रेंच अथवा जर्मन) भाषा बोलू शकतां ? =

एईगो (फुरान सुगो अथवा दोईसुगो) गा देकिमासका.
पाहिजे तसें करा = गो कात्तेनी नसाई.

कशासाठीं तुम्ही असें करतां ? = नाझे सोनना कोतो वो नसाई
माशका ?

तुम्ही बरोबर येणार नाहीं कां ?

= ईस्योनि ओईदे नसाईमासनका.

दूर आहे का ? = तोकु गोझाई मासका ?

विसरून आलों = वासुरेते मासता.

येथें पाहाण्यायोग्य काय काय आहे ? = कोको दे मिखमोनो वा
नानदशका ?

“कस्टमहाउस” कोठें आहे ? = झेईकवान वा दोको दसका.

जरा ‘कस्टम हाउस’मध्ये ती पेटी घेऊन यावे = चोत्तो झेई-
कवान मोदे सोनो हाको वो मोत्तेकोई.

जकात भरण्यालायक पेटीमध्ये कांहीं माल आहे काय =

हा कोनो नाकानी नानिका झेईवो ओसामु बेकी मोनो
गा गोझाईमासका ?

नाहीं. तसें कांहीं नाहीं = ईये, गोझाईमासन.

किल्ली मला द्या = कागीवो काशीते कुदासाई.
 किल्ली कोठें आहे ? = कागीवो कोकोनी गोझाई मास.

टपाल-तार.

आज सकाळीं टपाल नाहीं आलें काय ? = केसा युबीन वा
 किमासन का ?

नाहीं, आलें नाहीं = हे, मायरिमासन.
 मेलस्टीमर आली काय ? = युबिन सेन वा तोचाकु शि-
 मास्ताका ?

टपाल आलें काय ? जाऊन पाहून या = युबिन गा हाईताका
 ईते मीते ओकुरे.

माझ्या नांवाचीं पत्रें आहेत काय ? = वाताकुशीनी आतेता
 तेगामी गागोझाईमासका.

एकही पत्र नाहीं आलें = तैगामी वा हितोत्सु मो कोनाई.
 हें पत्र टपालांत टाका = कोनो तेगामी वो युबिनदे दासते
 ओकुरे.

ह्या कागदाचें जरा वजन करून पहा = कोनो तेगामिनो मे
 काता वो काकेते मिते कुदासाई.

ह्या कागदाला टपालखर्च किती पडेल ? = कोनो तेगा-
 मिनो युबिनझेई वा ईकुरा ककारी मासका ?

आतां उत्तर पाठवीन = आतो कारा आईसात्सु वो मोशीमाशो.

तार पाठविली काय? = देमपे वो यारीमाशोका ?

मुंबईहून तार आली आहे = बांबेकारा देमपो गा किमासता.

ही तार पाठवा = कोनो देमपो वो दासते कुदासाई.

माझ्या नांवाची तार आली आहे काय ? = वाताकुशीनी आतेता देमपोगा किमासताका ?

हें पत्र रजिस्टर करून पाठवा = कोनो तेगामी वो काकीतो-मेनी शिते ओ कुरे.

ही रजिस्टर पत्राची 'रिसिट' आहे = कोरो वा काकीतो-मीनो उकेतोरीदे गोझाईमास.

प्रकृतीविषयीं.

डोकें दुखतें = झुत्सु गा सुरू.

पडसें झालें आहे = काझे वो हिकिमासता.

कमरेमध्ये दुखत होतें = सेनाका गा ईतामीमास.

घसा दुखतो = नोदो गा ईतामिमास.

येथें दुखतें = कोको गा ईतामिमास.

वैद्याला दाखवाल तर उत्तम = ओईशासाननी मिते मेराउ गा योकारो.

कृपा करून वैद्याला बोलवा = दोझो, ओईशासान वो सागा-सते कुदासाई.

- आतां येईल = जिकी किमाशो.
 तुमची नाडी पाहण्यास इच्छितो=ओ म्याकु वो हाईकन.
 आज तुम्ही कसे आहां?= गोव्योकी वा ईकागादे गोझाई
 मासका.
 कृपा केली, आज शरीर बरें आहे= आरिगातो गोझाईमास
 कोकोरो योक नारी मासता.
 हें तुमचें औषध आहे = कोरे वा कुसुरी दे गोझाईमास.
 हें औषध दिवसांत तीन वेळां प्यावें=कोनो कुसुरी वा ईची
 निची सांनदो नोमुनोदस.

वेळाविषयीं वाक्यें.

- किती वाजलें ? = नानजी दसका ?
 दहा वाजले आहेत = जुजी दे गोझाईमास.
 साडेचारांला = योजि हानदे.
 दीड वाजतां सुरू होईल = ईचिजी हाननी हाजिमारिमाशो.
 उद्यां ऋतु रमणीय असेल तर येईन=मियोनिची तेनकी गा-
 यरोशी केरेवा मायरीमाशो.
 उशीर झाला आहे = मो ओसोकु आरो.
 सकाळच्या प्रहरीं = आसा हायाकु.
 सुमारे अर्धा तास = हानजि कान.

थोडा वेळ	= स्कोशिनो आईदा.
कोणच्या तरी वेळीं	= नानदोकी देमो.
ल्याच वेळीं	= दोजीनी.
पाऊस पडतो काय ?	= आमे वा फुते ईमासका.
थोडी थोडी वृष्टि होते	= फुरूनी वा फुते ईमास.
उघडण्याचा रंग दिसतो	= आमे गा आगारी सो दस.
वृष्टि होईलसें दिसतें	= आमे गा फुरिसो दा.
ह्या ऋतूचा वीट आला	= फोमारि मासता ओ तेनकी दा.

होटेल आणि गृहसंबंधी वाक्ये.

होटेलमध्ये जाण्याचें गाडीभाडें काय पडेल ?	= यादोय मा- देनो चिनसेन वा ईकुरा दसका. ?
मला दोन तीन खोल्या पाहिजेत	= वाताकुशी वा हेया वा फुतात्सु मित्स ईरिमास.
जास्त मोठी खोली आहे काय ?	= मोत्तो ओकी हेया गा गोझाईमासका.
ही खोली तर फारच लहान	= कोनो हेया वा अमारी चिसाई.
निजण्याची खोली दाखवा	= नेमावो मिसते ओकुरे.
ही मी भाड्याने घेईन	= कोरे वा कारी माशो.
दुसरी जास्त चांगली नाही काय ?	= मोत्तो ईईनो वा आरि- मासनका.

- मला तर मोठी पाहिजे = ओकीनो गा होशी.
- दुसऱ्या चांगल्या खोल्या दाखवा = ईईहेया वो मिसते ओकुरे.
- येथे ठेवा = कोका ए ओईते कुदासाई.
- एक दिवस राहण्याचें काय पडेल? = ईचि निचिनो तामोरिरयो
वा ईकुरा ?
- माझे सामान वरतीं पाठवा = निमोत्स वो निकार्इये आगे सास्ते
कुरे.
- फार दिवस राहणार आहे काय ? = नागाई गो तोरयु
नासाईमासका.
- दोन तीन दिवस राहणार आहे = रयो सान निची तामोरु.
- कांहीं फराळाचें पाहिजे ? = नानिका ताबेताई.
- यूरोपीयनलायक भोजन मिळेल काय ? = योशोकु गा देकी-
माशोका.
- जें कांहीं असेल तें चालेल = नानदेमो योरोशी.
- भोजन तयार आहे ? = शोकुजी गा देकीमासता का ?
- खोलीची किल्ली द्या = हेयानो कागी वो ओकुरे.
- दिवा पेटवा = आकारी वा चुकते कुदासाई.
- येथे जेवण्याची वेळ कोठपासून कोठपर्यंत आहे ? = कोचिरादे
वा गोझेंननो जिकोकुवा नानजि तो नानजि दसका.
- कांहीं नक्की केलेला वेळ नाही = किमारी गा गोझाईमासन.
- साबू आणि आंगपुसणें पाठवा = साबोन तो तोवाल वो ओकुरे.

- शौचकूच कोठें आहे ? = बेनजो वा दोचीरा दसका ?
 माझ्या खोलींत जेवलों तर चालेल काय ? = जिबुननो हेयादे
 शोकुजी सुरू कोतो गा देकीमाशोकां.
 उद्यां येथून जाऊं = मियोनिची शुतात्सु शिमाशो.
 सकाळीं लवकर उठवा (जागृत करण्यास इच्छितो) = आसा
 हयाकु ओयोको. शते मोराईताई.
 माझे जोडे येथें पाठवा = कुतसु वो कोचिरानी योकोशीते ओकुरे.
 तुमची काय आज्ञा आहे? = ओ आतसूराय वा नानी दे गो-
 झीईमास ?
 ऊन पाणी पाठवा = यु वो ओकुरे.
 दाढी करणें आहे = हिगे वो सुत्ते मोराईताई.
 येथें कोणी हजाम आहे काय ? = कोकोनी 'तोकोया गा
 ओरिमासका.
 केंस कापा = कामि वो कात्ते कुदासाई.
 हे कपडे परिटाच्या घरीं पाठविणें आहेत = कोनो किमोजो
 वो सेनताकुराये दाशीते मोराईताई.
 भिजलेले आहेत; बरोबर वाळवून पाठवा = नूरेते ईमास;
 योकु कावाकाशिते ओकुरे.
 चला, हिशोबाचें टिपण आणा = दोका, कानजो-गाकी वो
 मोते किते ओकुरे.

सरसामान स्टेशनावर पाठवा = निमोत्सु वो स्टेनशनये याते ओकुरे.

चहा आणि “केक” आणा = ओचा तो कवाशी वो मोते कोई.

चहा ओता = चा वो ईरेते.

मी माझ्या हातानें चहा करीन = वाताकुशीवा जिबुनदे चा वो कोसिराएरू.

मी उपाशीं आहे = ओ, नाका गा सुकि मासता.

घसा सुकला आहे = नोदो गा कवाकिमाशता.

इतकें पुरे = कोरे दे थकसां.

वाटली उघडून आणा = तोकुरी वो आकेते मोतेकाई.

मला अंडीं आवडत नाहीत = तामोगो वा किराई दस.

तुझांला काय प्रिय आहे? = दोरे-वा योरोशी गोझाईमास.

जें कांय असेल तें चालेल = दोचि रादेमो योरोशी.

माझ्या जवळ खाण्याजोगें कांहीं नाही = ताबे रूमोनो गा नाई.

सागोतीचा रस तयार आहे काय? = सोपुपु गा वाईताका.

भोजन तयार आहे काय? = गोझन गा देकी मासताका.

तुझांला मासा आवडतो काय? = साकाना गा सुकिदसका?

ताजी नसेल तर नाही पाहिजे = अताराशीकु नाईनो वा ईरानाई.

चहादाणीमध्ये थोडें गरम पाणी घाला = दोवीन ये मोत्तो युवो साशते ओकुर.

ताजें लोणी आहे काय ? = देकी तातेनो बाता गा आरिमासका ?
 आतां काय आणूं ? = तादाईमा नानी वो साशी आगेमाशोकां ?
 ही बशी बदला = सारा वो तोरीकाएते ओकुरे.
 लोणी लावलेल्या पावाचा 'टोस्ट' आणा = बातानोत्सुकेते याकी
 पान वो ओकुरे.
 दुसरें थोडें आणूं काय ? = मो स्कोशि साशि आगे माशोका ?

नहिवाट आणि चौकशी.

मी परत येईन = माता किमाशो.
 काय कराल ? = दो सिमाशो का ?
 खोळंबा केला, क्षमा करा = ओ माचिदो सामा.
 गेलों तर कसें ? = ईतचा दो का ?
 श्रमलों आहे लणून जरा विसावा घेईन = कुताबिरेमासता कारा
 चोतो यासुमिमाशो.
 घाई आहे = ईसोगीमास.
 पहा; संभाळा, हो = किवो त्सुके नसाई.
 जरा पहावें = आरेसा.
 तुम्ही येथें थांबा = ओमाय कोकोत्ती मात्ते ओरे.
 तुम्ही कोठें जात आहां ? = ओमाय दोकोनी इकुका ?
 मी तुमच्या बरोबर येईन = ओ तोमो ईताशीमाशो.

टपालआफिसपर्यंत चालून जाईन = युबिनकयोकु मादे आरुईते
ईकीमाशो.

आज संध्याकाळपर्यंत वाट पाहीन = कोमबान मादे माचीमाशो.
मी येईन तोंपर्यंत वाट पहा = वाताकुशीनो कुरू मादे
माते ईते कुदासाई.

नाहीं येणार = मायरारीमासन.

त्वरा = हायाकु.

हल्लीं फार वेळ आहे = मादा योहोडा आईदा गा आरीमास.

हल्लीं मला फुरसत आहे = ईमा था हेमा दे गोझाईमास.

जरा कृपा करून थांबा = स्कोशि ओ माची नसाई.

मी थांबू शकत नाहीं = मात्सु कोतो देकिमासन.

पैसे उसने घेण्याला आलों आहे = काने वो कारीनी मायरी मासता.

उद्यां परत पाठवीन = मियोनिचीओ कायसी मोसिमाशो.

मार्ग विसरलों = मीची वो माचिगायता.

उजव्या हातच्या पहिल्या गल्लींत वळा = त्सुगीनो मिगी वो योको-
चोये ओ मागेन नसाई.

डाव्या हातच्या दुसऱ्या गल्लींत वळा = हिदारीनो नी बानमेनो
योकोचोये ओ मागेन नसाई.

समोरच आहे = मासुगु दे गोझाईमास.

हा सर्वांत जवळचा मार्ग आहे = कोरेवा ईचिवान चिका मिची.

हा सर्वांत लांब मार्ग आहे = कोरेवा योहोदो मावारि मिची दा.

चाहून जातां पांच मिनिटांहून जास्त विलंब होणार नाहीं=आरू-
ईते गो फुन गुराई शिका ककारीमासेन.
ह्यांचा मुक्काम मी दाखवीन = आनोशतोनो तोकोरो वो ओश
येते आगेमाशो.

अशा कोणी गृहस्थाला मी ओळखत नाहीं=सो ईयुनानो हितो
वो दारे मो सिरीमासने०.
तो कोठें आहे हें मला ठाऊक आहे =दोकोनी ओरिमास
यारा वाताकुशीनी वा वकारीमासेन.

प्रवासांत उपयोगीं पडणारीं वाक्यें.

स्टेशनावर (टप्प्यावर) जाणें आहे ह्मणून एक रिक्षा बोलवा=स्टेन-
शनये ईकु कारा कुरूमा वो तानोनदे ओकुरे.
स्टेशनावर त्वरित घेऊन जा = स्टेनशनये हयाकु.
आगगाडी (ट्रेन) मिळेल काय?= किशानी मानिआईमाशोका?
जाऊन तर पहा = ईकोया.
उद्यां येऊन जाऊ = मियोनीचि शुतात्सु सिमाशो.
तुमचें सरसामान कोठें आहे? = दारेगा अनातानो निमोत्सु
दशका.
माझें सरसामान येथें आहे = वाताकुशीनो निमोत्सु वा को-
कोनी आरू.

जरा संभाळण्याची कृपा करावी = चोतो किवोत्सुकेते कुदासाई.
सरसामान तोलण्याचें ऑफिस कोठें आहे? = निमोत्सु आतसूकाईवा
वा वादीको दसका?

कांहीं विसरलें तर नाहीं ना? = वासुरे मोनो वा नाईका?
टिकिट विकण्याचें ऑफिस कोठें आहे? = किपूनो उरिदोकारा
वा दोकोनी आरिमासका.

टिकिट विकत आणतो = किपुवो कोओतेनी किमाशो.

टिकिट = किपू.

येण्याजाण्याची टिकिट = ओफुकू किपू.

पहिला वर्ग = जोतो.

दुसरा वर्ग = नितो.

तिसरा वर्ग = कातो.

ओसाकाला जाण्याचें पहिल्या वर्गाचें एक टिकिट द्या = ओसाका

मादेनो जोतो ओफुकू किपू वाईची माई कुदासाई.

कोठें जातां? = दोचिराए ईराशाईमा शोका?

कियोटोला जातों = कियोतो मादे मायरिमास.

आगंगाडीचें भाडें काय आहे? = चिनसेन वा ईकुरा?

कियोटोला जाण्याची यानंतरची "ट्रेन" केव्हां निघेल? = कियोतो

मादे सुगीनो किशा वा नानजीनी देमासका?

आतांच निघणार = थदाईमा देमाशो.

ही ट्रेन ओसाकाला किती वेळानें पोहोंचेल ? = कोनो किसान वा
नानजीनी ओसाकाए त्सुकिमा शोका.

जरा टिकिट पाहूं ? = किपू वो चोत्तो हाईफिन.

ही कोबीला जाण्याची ट्रेन आहे काय ? = कोरेवा कोबी यु-
किनो किशा दसका ?

चला ! ट्रेन जाते ? = सोरा ! किशा गा देखू.

तोकियोला जाण्याची ट्रेन कोठें बदलावी लागेल ? = तोकियो
मादे ईकुनी वा दोको दे नोरी कायशी मासोका.

नागोयाला जाणें आहे ती ट्रेन एथें बदलूं काय ? = नागोया ये
ईकुनी वा कोको दे नोरी कायसीमासका ?

बाहेर जाण्याचा मार्ग कोणता ? = दे गुची वा दोको दसका ?
तुहांला घेण्याकरितां आलों आहे = ओ मुकाईनी मायरीमासतां.

ह्या ट्रेनमध्ये डाइनिंगकार (भोजनगाडी) आहे काय ? = कोनो
किसावा शोकुदोत्सुकी दसका ?

परदेशीं लायक भोजन मिळूं शकेल काय ? = योशोकु वा
कावारे मासका ?

अरे रिक्शवान्, एक रिक्शा आण = ओई कुरूमाया, कुरूमा
ईच्चो मातेकोई.

दोन मनुष्यें वसूं शकतील अशी एक रिक्शा आण = नी नीन
नोरीनो कुरूमा ईच्चो माते कोई.

एक रिक्शा बोलवा = कुरूमा वो तानोनदे कुदासाई.

- धमण चढवा = होरो वो त्सुकेतेकुरे.
 धमण उतरा = होरो वो तोतेकुरे.
 जरा वेळ येथें थांब = शिबाराकु फोकोदे तोमारे.
 येथें मला उतरूं दे = कोकोदे ओरोसिते ओकुरे.
 मार्ग दाखविण्याची कृपा करा = मिचिवो ओशि एते कुदासाई.
 सरळ मार्गानें जाणें आहे = मासुगूनि इकुन दसका ?
 उजव्या हाताला फिरा = मीं गीए.
 डाव्या हाताला वळा = हिंदारिए.
 जवळच आहे = जिकी सोको दस.
 जाण्याचें बनेल काय ? = ईकु कोतो वा देकि माशोका ?
 होडीवाल्या, मला धक्यावर घेऊन जा = सेनदोसान, हातोबां
 मादेई-ते कुदासाई.
 नाखवा (कंपटन) कोठें आहे ? = सैनचो वां दोकोनी ओ-
 रिमासका.
 हें सामान आगबोटींत ठेवा = कोनो निमोत्सू वो फुनेनी
 नोसेते कुदासाई.
 किती तासांनीं निघूं ? = नानजि गोरोनी शुपपान
 शिमाशोका ?
 पहिल्या वर्गाचें भाडें काय आहे ? = जोतोनो चिनसेन वा इ-
 कुरा दसका.

माझे पाकिट (बॅग) माझ्या 'केबिन'मध्ये ठेवा = तोकाबान वा
 वाता कुशीनो हेयानी ईरेते ओकुरे.
 समुद्र खवळलेला (तुफानाचा) आहे = उमी गा आराई.
 ही आगबोट उत्तम आहे काय? = कोनो फुनेवा योई फुने
 दसका?

व्यापार व्यवहारांत योजण्यालायक वाक्ये.

हैं काय आहे? = कोरे वा नानु दसका?
 तें काय आहे? = सोरे वा नान दसका?
 मला दाखवा = मिसेते कुदासाई.
 हातमोजे दाखविण्याची कृपा करा = तेबुकुरो वो मीसेते कुदासाई.
 ह्या कपाटाची काय किंमत आहे? = कोनो तानसु वा ईकुरा
 दसका?

पाहूं का? = हमकीन सितेमाशोका.
 हैं चालेल काय? = योरोशु गोझाईमासका?
 चालेल असें दिसतें = योसासोनी ओमोईमास.
 हैं नाहीं चालणार = सोरे देवा ईक्रेमासन.
 कमतींत कमती किंमत काय आहे? = केत्चाकुनो नेदान वा
 ईकुरा मादे?
 तो पडदा पाहणें आहे = सोनो व्योबु वो मितार्ई.

ह्या “फ्लावरवाझा”ची किंमत काय आहे ? = सोनो हानाईके
वा नान दसका ?

जरा स्वस्त करा = यासुकु सीते कुदासाई.

माल उत्तम आहे परंतु भाव फार महाग आहे = शिना वा योरोशी
गोझाईमास केरेदेमो नेदान गा ओसोरोशी
ताको गोझाईमास.

मात्र दहा घा = तो बाकारी कुदासाई.

नवें नाही = आताराशी दे गोझाईमासेन.

बस, फार आहे = मो ताकसां.

हें स्वदेशी कृतीचें आहे आणि तें परदेशी आहे = कोरेवा वा-
सेई, आरे वा हाकुराई दे गोझाईमास.

ह्याशिवाय चालणार नाही = नाकचा नारान.

किती पाहिजे ? = दोनोर्गुराई योरोशी.

हें मी विकत घेईन = कोरे वा काईमाशो.

ह्या मालासाठी काय विचार ? = कोनोमोनो वा ईकागा दे गो-
झाईमास.

मी भरंबसा देत नाही = युकेआवा नाई.

मी खातरी देतो. = ओ युकेआई मोशीमास.

भाव काय आहे ? = नेदान वा ईकुरा दसका ?

हा माल खरा आहे काय ? = कोरेवा जिससाईनोमोनोका ?

हा सर्व माल संभाळून बंदोबस्तानें पाठवा = दोको कोनोमोनो
वो मिन्ना योकु की वो त्सुके-
तेनी झुकुरीशीते ओकुरे.

माझे नमुने पाहण्याची कृपा कराल ? = वाताकुशिनो मिहोन
वो गोरन कुदासाईमाशोका.
ह्याला मी दोन 'येन' देईन = नियन दे साशीआगेमाशो.
भाव थोडा पण उत्तुल्य शकत नाही = चोतोमो मकारीमासेन.
ह्या भावांनीं कधींच विकू शकणार नाही = तोत्तेमो सोनो नेदान
दे उरारे मासेन.

ह्या भावानें माझा भागीदार सौदा कबूल करणार नाही = सोनो
नेदानदे वा नाकामामोनो
गा तोरीहिकीनी शोओची
ईताशीमा सुमाई.

भागीदारास विचारून सांगतों = नाका मामोनो तो सोदाननो
युए ओ शिरासेमासीमाशो.

विचार करीन = कांगाईमाशो.

विचार करून पाहीन = कांगाईते मिमाशो.

मी ह्या जोखमेकरितां जबाबदार राहीन = वाताकुशी वा सोनो
सेकिनिन वो फुतानशीमाशो.

माल विकल्यानें नुकसानी आल्यावांचून राहणार नाही असें

मला वाटतें = नी मोत्सु वो उरेबा सोन वो शिया शिनाई
का तो ओमोड.

नमुने पाहिजेत = मिहोन वो इरिमास.

कापसाचे नमुने पाहिजेत = वातानो मिहोन वो इरिमास.

माल तर मासल्यापेक्षां हलका आहे = निमोत्सु वा मिहोन
योरी ऋवाई.

निरनिराळ्या तऱ्हेचे नमुने दाखविण्याची कृपा करा = ईरो इ-
रोनो मोहयो वो मिसेते कुदासाई.

‘ऑरडर’ देईन तर माल केव्हां द्याल ? = चुमोन सुरेबा ईत्सु
गोरोनी शिनामोनो वो सोफुशीमाशोका.

‘ऑरडर’ देऊं शकत नाहीं = चुमोन सूरू कोतो गा देकिनाई.

‘ऑरडर’ रद्द करण्यास इच्छितों = चुमोन वो तोरी केशिताई.

नमुने मिळाल्यानंतर विचार करून पाहीन = मिहोन वो मोते
कोसाशिते सोदान ईताशीमाशो.

हे भाव कबूल असतील तर मला कळवा = सोनो नेदान दे
योकेरेबा वाताकुशीनी शिरास्ते ओकुरे.

माल आगबोटीवर चढविला काय ? = निमोत्सु वो फुनेनी त्सु-
मीदाशिताका ?

हिशोबांत चूदा आहे = कानजोनी माचिगाई गा आरू.

हें लिहिण्यांत चुकी झाली आहे = कोरे वा काकी माचिगाई
दे गोझाईमास.

चुकीची रकम वजा केली आहे = माचिगाता बुन वो हिकी-
मासता.

प्रथम नक्की करण्यापेक्षां महाग आहे = हाजिमेनो किमे
योरी ताकाई.

हा हिशोब वेगवेगळ्या रकमेचा क्रमवार लिहिला पाहिजे = कोनो
कानजो वो बेत्सु बेत्सुनी वाकेते साई
मित्सु नी काईते मोराई ताई.

हा चेक तुमच्या हिशोबानें चुकता देतो = कोनो कोगीते वा
ओर्मायनो कानजो वो हाराउ तोमेनी वातासु.
हिशोबाची यादी पाठविण्याची कृपा करा = कानजो गाकी वो
याते कुदासाई.

हुंडी स्वीकाराल काय? = कावासे तेगाता वा उके नसाई-
माशोका?

पेटीवर ही निशाणी करून पाठवा = हाकोनी कोनो शिरूशि
वो त्सुकेते ओकुरे.

पेटीच्या आंत पतऱ्याच्या पेटीशिवाय चालणार नाही = हाकोनो
नाकानी बुरूकी वो हारा नाकेरेबा नारानाई.

रोख ठीक आहे = केईकी गा ई.

व्यापार मंद आहे = सोबाई वा फुकेईकी दा.

हा गृहस्थ नादार झाला आहे = आनोहितो वा शिनदाई का-
गिरीनी नाता.

पाहिजे तितकें आणावें	= इरूदाके ओ तोरी नसाई.
मला ह्यावांचून चालेल	= ना कुत्ते मो ई.
मागून पण चालेल	= आतो देमो योरोशी.
आणून देईन	= मोतेकीते आगेमाशो.
हें पाहिजे काय ?	= कोरे वो होशीका.
हें पसंत आहे काय ?	= कोरे वो ओ सुकी दसका.
मला फार आवडतें	= दाई सुकी दा.
बरोबर केलें आहे	= योक दे किता.
चांगलें झालें कीं	= योई अमबाईनी.
तुझांला तसें ठाऊक आहे काय ?	= गो झोनजिनो तोरी.
हें काम करतां ?	= नानी वो सुरू ?
मला ठाऊक नाहीं	= सिरिमासन.
आंत यावें	= ओहायरी नसाई.
वसीवें	= दोझो ओ काके नसाई.
त्वरित परत यावें	= माता ओहायाकु ओखेयरी नसाई.
येथें यावें	= कोचि ई ओईदेनसाई.
याल काय ?	= ओईदे नसाई माशोका ?
केव्हां याल ?	= ईत्सु ओईदे नासारूका ?
अजून नक्की केलें नाहीं	= मादा किमेमासन.
कामाकरितां यावें लागलें	= योगा आते मायरी मासता.
कोठें जाता ?	= दोचिराये ओईदे दे गोझाई मासका ?

काम आहे जरा इकडे यावें=	यो गा आरू कारा कोची ओईदे.
काय आहे ?	= नानदा.
कोण आलें नाही काय ?	= दारेमो किमासन देशिताका ?
फावेल तसें त्वरित	= नारूताके हयाकु.
फावेल तितकें जास्त	= नारूताके थकसां.
तुमच्यानें वनूं शकेल ?	= देकीमासका ?
होऊं शकणार नाही	= ईये, देकीमासन.
फावेल तर	= नारे कातो नारा.
समजलें काय ?	= वकारी मासताका ?
मी समजलों नाही	= वकारीमासन.
समजलों	= वकारिमासता.
बरोबर समज पडली नाही=	हा क्कीरितो वकारीमासन.
मीं पाहिलें नाही	= मीता कोतो गानाई.
फार वेळ झाली तुझांला पाहिलें नाही	= शिबाराकु ओ मेनी ककारी मासन.
काय ह्मणतां ?	= नान तो ओशाई मासका ?
असें कोणीं सांगितलें ?	= दारेगा सो ईमासता ?
कधींच कबूल करणार नाही	= नाका नाका सोचि. सीमासन.
हा माझा मित्र आहे	= कोरेवा वाता कुशिनो तौमोदाची दे गोझाईमास.

हा प्रामाणिक आणि मेहनती आहे = आनोशतोवा शोझिंकी दे
योक हाताराकी मास.

असें कराल तर तें नाहीं चालणार = सो शिचे ईकेनाई.

जरा थांबा = सकोशि माती.

जरा कृपा करून थांबा = चोतो माती कुदासाई.

मी थांबूं शकत नाहीं = मात्सु कोतो देकी मासन.

उत्तर पाठवावें = हेनजि वो शिते ओकुरे.

तुमचें काय उत्तर आहे ? = हेनजि वो ईकागा ?

प्रथम सांगण्याची कृपा करावी = सुगुनी केकास्ते कुदासाई.

उद्यां अनुकूलता होऊं शकेल काय ? = मियोनियी त्सुगो वा
योरोशिका.

फार विकट आहे = अम्मारी मुचकाशी.

ही तर तुमची चूक आहे = सोरे वा आनातानो माचिगाई दस.

ही माझी चूक आहे = वाताकुशि गा वारू गोझाईमास.

काहीं पण उमजत नाहीं = चोतो मो वकारीमासन.

असें कराल तें चालणार नाहीं = सो शिचा ईकेनाई.

मला फुरसत नव्हती = हिमा गा नाकात्ता.

तुमचें कोणतें ? = दोचिरा गा आनातानो दस का ?

हें माझें आहे = कोरेगा वाताकुशीनो दस.

कोणाला कळवूं नका = दोर ई मो ईवानाई; दारेनी मो-
युते ईकी मासन.

तुमच्या फुरसतींत कराल तरी चालेल = गो जिवून नो तोकी
दे योरोशि गोझाई मास.

तुमचें नांव काय ? = ओ नामाय वा नानतो ईयु.
माझें नांव ईवातो आहे = वाताकुशी वा ईवाता तो
मोशीमास.

तुमचा मुक्काम कोठें आहे = अनातानो तोकोरे वो दोको
दसका ?

माझें मुक्काम येथें आहे = वाताकुशीनो तोकोरो वा
कोको दस.

माझें ठिकाण आहे = वालाकुशिनो तोकोरे गाकीवा.
गोझाईमास.

यांचा पत्ता मला द्या = आनोशतोनो तोकोरोगाकीधो कुदासाई.
मला जपानी भाषा थोडी थोडी बोलतां येते = वाताकुशी नि-
होनगो वो स्कोशी देकीमास.

असें दिसतें खरें = सो दा सो यो.
कोठें जाऊन आलां = दोचीराए ओईदे नसाई माशीताका ?
ते येथून केव्हां गेले ? = मो ओ खेअरिनी नात्ता.
तपास केला परंतु नाहींत = तझ नेमासता, केरेदेमो गोझाई-
मासन.

“कितो” मध्ये औषध विकणारे आहेत काय ? = कियोतोनी
गुसूरया आरीमासका ?

- असले तर पाहिजेत = आरीमास तो मो.
 केव्हां मुंबईस परंत जाल? = इत्सु बोमबेये, खेयरी माशोका?
 तुमच्या गांवीं केव्हां जाल? = इत्सु ओफुनिये ओखेयरी नासारूका.
 आफिसांत जाऊन थांबा = मिसीएये ईत्ते माचिनसाई.
 तुह्मीं पण यावें = अनाता मो ईराशाई.
 असें असलें तर ठीक = सोननारा यरोशी.
 त्यांत मी काय करूं? मला काय आहे? = शिकाता गा नाई?
 ह्यांत कांही चूक नाही = सोरेनी सोई नाई.
 तुमची चूक आहे यांत शंका नाही = ओमाय वा वारूईनोनी
 चिगाई नाई.
 कसा काय विचार आहे? = दो ओमोईमासका?
 अरे मि० ईवाता = आनो-ईवातासान.
 जश यावें = चोतो गोरन नसाई.
 हें छान नाही = रिपाना मोनो जा नाईका?
 निस्संशय फारच उत्तम आहे = माकोतांनी ओरिपा दे गोझाईमास.
 हो असें आहे काय? = सो दसका?
 मी समजलों = नारूहो दो.
 फारच दिलगीरु अंहे = किनोदोकु.
 हें फारच दिलगिरीदायक आहे = ओशीई कोतो दस ना?
 मी फारच खुष झालों = ताईहेन ओमोशीरोई गोझाई मासता.

निभ्रांत मी खुष आहे = माको तोनी योरोकोबाशी ग्नेझाई मास.

हें तर कंटाळवाणें आहे = कोमाता मोनो दस.

असें काहीं चालणार नाहीं = कोरे दे वा इके नाई.

गप रहाल तर बरें = दामात्ते ईरू हे गाई.

मी दाखवीन तसें करावें = वाताकुशीनो ईयु तोरीनी नसाई.

जा ह्मणून सांगतों तरी जात कां नाहीं? = इकेत्तारा इके नाईका?

येऊन जा = अची ईके.

मूर्ख = वाकानोस्तो.

उग्र = आत्सकामाशीई.

हें काय आहे बरें? = कोनो मं

हें काय करितोस? = नानी वो शीतेईमास?

अजून नाहीं संपलें? = मादा देकीते ईमासनका?

काय कामासाठीं आलांत? = नानी शिनी कित्ताका?

आतां काय करावें? = दो नसाईमासका?

काय केलें? = दोशीमासतका?

किती वाजतां आरंभलें? = नानजी कारा हाजमारीमाशोका?

जाऊन पाहाल तर उत्तम = किईते मीरू गाई.

REFBK-0000341

समाप्त.

